

Z velikim elanom naprej

4

Leta 1937 je v Mengšu šest delavcev začelo s proizvodnjo volnene polsti — Po vojni združitev z domžalsko tekstilno industrijo — Osamosvojitve v letu 1952 pod naslovom Tovarna Filc Mengeš — 1976. leta vključitev v DO Tekstil kot dvanajsti tozd — Po slabših rezultatih zdaj po dohodku med vodilnimi v tekstilni branži — Prvi v domžalski občini: 40-urni delavnik — Slovesno praznovanje v petek popoldne

Cčetki mengeškega Filca segajo v 1937, ko sta zasebnika Žirovnik in Čič ustanovila družbo, ki je bila last prve jugoslovanske tovarne za proizvodnjo volnene polsti. Zaposlenih bilo le šest delavcev, delo pa je potekalo v Malem Mengšu v najeti Jenčičevi hiši. Vse je potekalo seveda ročno, ojna opremljenost pa je bila minimalna, le majhen parni kotel, polstilni stroj, preprosta stiskalnica in okrogli barjaki. Izdelovali so volnene filce za meplate za tovarno Bata iz Borova. Med vojno je obratovalnica vegetirala, po vojni pa so jo priključili Tekstilni stroji Domžale. V letu 1949. so se začeli graditi novi prostori. Tovarna Filca se je tedaj imenovala Jugofilc, predviden pa je bil ambiciozni načrt razširitve. Ko se je Tekstilna industrija Domžale leta 1952 razformirala, se je mengeški jugofilc osamosvojil v samostojno Tovarno Filc Mengeš. Proizvodnja je bila še vedno izredno majhna — le 19 vseh 31 članov kolektiva je v bistvu stavljal delavski svet tovarne, ki se je s pomočjo tedanjega Ljudskega oddelka Ljubljana-okolica začel širiti. Delavci Filca so bili tako vneti, da so popoldne na primer delali za strojem, popoldne pa prostovoljno in seveda za svoj gradilni tovarno. Ali pa obratno, odvisno od delovne izmene.

Delovna petdesetletnica Filca

V petek, 9. oktobra popoldne je bila ob okrogli obletnici tudi prijetna slovesnost, ki se je odvijala v prostorih TVD Partizan v Mengšu. Najprej je Ciril Urbanija, predsednik DS pozdravil udeležence, poročilo o delovnem razvoju tozda je podala direktorica tozda dipl. ing. Vida Marcijan, pozdravni govor je imel tudi generalni direktor DO Tekstil Jože Vonta, vsem zaslužnim pa so podelili tudi priznanja.

V posebnem kulturnem delu so nastopili ženski pevski zbor Tkalcica Vižmarje, učenci OŠ Matija Blejca-Matevža ter solisti pevci Ladko Korosec, Sonja Hočevar in Rajko Koritnik ob spremljavi harmonikarja Milana Stanteta. Nato se je odvijalo prijetno tovariško srečanje. Popoldne je bil tudi ogled proizvodnih prostorov, ki so se ga z veseljem udeležili predvsem upokojenci, ki so res veliko prispevali k sedanemu stanju. Filc jim je v zahvalo podelil tudi po 100.000 dinarjev.

Praznovanje pa je bilo obeleženo tudi na zunaj, s prenovitvijo vseh pročelij in parka pred zgradbami, saj se močno zavedajo, da za kupca veliko pomeni tudi prvi, zunanji stik s tozdom. Drugih poslovnih partnerjev pa niso vabili, saj se zavedajo, da ni časa za razsipavanje. Pomembnejše je, da so poslovni rezultati ugodni in da je tudi pogled vnaprej optimističen.

Ivan SIVEC

Svečanost praznika so povečali zvoki mengeške godbe

Del kolektiva mengeškega Filca iz leta 1955. Trideset in več letni spomini

Delavci govore:

Franc ZUPAN, mojster izmene v proizvodnji, 28 let v Filcu:

»Imamo samo še en stari stroj!«

Franc Zupan je prišel v Filc pred 28-timi leti iz jarkškega Induplatija.

»Ko sem 1960. leta prišel v Filc, smo še večino delali na roke. Zanimivo se mi zdi, da smo vozili volno prat na Pšato z vozički. Tudi sušili smo jo preprosto, zunaj pod milim nebom. Če se je na primer pripravljalo k nevihti, smo morali vsi iti pobirat volno, da se ne bi zmočila.

Bale volne so bile izredno teške, od 300—400 kg, zato je bil transport zelo naporen tudi za najmočnejše delavce. Toda mlad človek tega sploh ne opazi in mu je vse lahko...

Največ smo delali za Bato iz Borova podplatni filc. Šele po nekaj letih mojega dela v Filcu smo naredili prvo iglano preprogo na tla, kar je bilo tedaj velika posebnost pri nas. Ljudje sploh niso bili vajeni drugačnih talnih oblog kot lesenih, zato smo vzbudili še toliko večjo pozornost.

Na začetku smo imeli izredno slabo »postrojenje«. Spomnim se, da smo imeli ob mojem prihodu same stare stroje, ki so jih morali kje drugje vreči na smetišče. Toda na srečo nas je bilo skupaj nekaj takih, ki smo znali tudi sami kaj narediti. Tako smo stroje kljub starosti sami vzdrževali. Če je bilo treba dobiti kakšen rezervni del,

smo ga preprosto naredili in ga nismo prav nič iskali naokrog po trgovinah pri nas ali celo po tujini.

Ko sem prišel, so bili vsi stroji še na prenos, na transmisijo, kar je zelo neokretno in tudi drago. Pozneje smo druga za drugim stroje zamenjali in jih dokupovali nove. Danes imamo samo še en stari stroj, drugače pa močno sledimo razvoju. Posebno zadnji, italijanski, so odlični in si od njih veliko obehavamo. Nekateri so že tako zmehanizirani, da ga upravljata samo dva delavca. Če primerjam teh 28 let začetek z zdajšnjim stanjem, je kot noč in dan.

Mira BURGAR, pregledovalka v Filcu že 32 let:

»Dekleta, to ste pridna!«

Mira Burgar je delala še v starem obratu, v Jenčičevi hišici, ki pa je bila v tako bornem stanju, da je bila podprta s tramovi. Večji čas dela kot pregledovalka materiala, torej kot kontrolorka kvalitete, ob tem pa je imela še več dodatnih zadolžitve, večkrat za žensko zelo napornih. Takole se spominja svojega dela v Filcu:

»Prav zadnjič smo se doma pogovarjali, da je imela mama mojega moža v najemu travnik, na katerem je zrastle naša tovarna. Vse je bilo že videti, da bo njihovo za zmeraj, saj so uživali že več kot petdeset let, toda zasukalo se je drugače.

Pol leta sem še delala v Jenčičevi hišici, ki je bila v slabem stanju, potem pa smo se preselili sem, v

prostore, ki smo si jih sami zgradili. Po pesek smo hodili v gramoznico za Mengšem, noč in dan smo ga sejali, seveda na roke, potem pa zidali, zidali... Ker je bila stiska s prostorom, smo imeli skladišče po vsem Mengšu. V začetku smo delali predvsem za čevljarje, veliko pa tudi za sedlarje.

Ko je proizvodnja stekla v novih prostorih, smo ženske velikokrat delale tudi v treh izmenah, torej tudi ponoči. Na to smo zdaj že kar pozabili. A ni bilo nič prijetno, posebno ob majhnem otroku ne. Večkrat so me močno bolele noge, a sem raje stisnila zobe. Včasih nismo bile vajene tarnati.

Zdaj je delo pregledovalke veliko lažje, ker imamo električne nože in režemo filc s pomočjo njih. Nekdaj pa smo vse to delali s škarkarji. To je bilo sila naporno. Vsako balo je bilo treba pregledati, obrezati s škarkarji, izrezati napake na filcu, preveriti debelino materiala. S sodobnimi stroji je vse veliko lažje.

Dekleta, to ste pridna! Na vsi včasih pohvalili nadrejeni, me pa smo še bolj vneto delale. Danes je vse veliko bolje, pohval pa se še vedno rada spomnim.

Anica GALE, vodja finančno-računskega sektorja, po delovnem stažu najstarejša delavka v Filcu, saj je tu že skoraj 34 let:

»Brez laskanja: dosegli smo višek!«

Anica Gale je prišla v Filc 1. 11. 1953. leta. Pravi, da še sama ne ve, kdaj je minilo toliko let. Zdi se ji, da je bila pot kratka, verjetno tudi zato, ker so se ves čas srečevali s težavami, to pa je bilo treba reševati na hitro. Zato ni bilo veliko časa za vse drugo.

»Ko sem prišla, sem takoj prevzela obračun osebnih dohodkov, vodila sem materialno knjigovodstvo in saldakonto, pisala sem dobavnice in odpremnice, izstavljala fakture, odpremljala po pošti pošiljke, tako rekoč vse od kraja. Kolikokrat sem pečatila pakete s pečatnim voškom in jih spravljala na pošto po vsej Jugoslaviji!

Povpraševanje po proizvodih je bilo vedno večje, tovarna se je širila, z njo pa tudi drugo delo. Napredovala sem v finančno knjigovodkinjo in ko je odšla bivša računovodkinja v pokoj, sem stopila na njeno mesto, sicer pa sem njeno delo že precej časa opravljala ob svojem delu v času njene bolezn.

Doživljala sem vzpone in padce naše delovne enote vedno najbližje, saj sem bila zmeraj seznanjena s pravimi podatki. Ko smo začeli delati za vojsko, je bilo precej bolje. Se vedno pa je hudo z devizami, ker malo izvažamo. Še dobro, da nam DO lahko pomaga, drugače bi težko nabavljali drage stroje v tujini. Nekajkrat smo bili že na skrajnem robu, vendar smo se vedno uspešno izvlekli. Z novim vodstvom pa smo se kar prerodili. Brez lastnega laskanja lahko rečem, da smo ta hip dosegli višek, kar je še posebej lepo.

Laško pa tudi povem, da smo bili včasih še bolj povezani, da nismo spraševali, koliko bomo delali, ampak smo poprijeli za delo tako dopoldne kot popoldne, ob vsaki uri, za vsako delo. Mlajši to včasih težko razumejo. Nekateri vidijo le svoje pravice. Mi, starejši, pa smo vložili večino moči v naš skupni napredek...

Slavko PIŠEK ml., obratni električar in gospodar, 20 let v Filcu:

»Pri nas imamo zdrav kolektiv!«

Slavko Pišek ml. ima poleg svojega osnovnega dela ves čas v Filcu

NEKAJ OSNOVNIH PODATKOV TOZDA FILC MENGEŠ:

Število zaposlenih: 99 delavcev.

Proizvajajo: iglani in valjani volneni filc, približno vsakega pol.

Celotni letošnji planirani prihodek: 388 starih milijard din.

Povprečni os. dohodek prvega letošnjega polletja: 253.500 din.

Povprečni osebni dohodek prvega letošnjega polletja je: 253.500 din.

Razmerje os. dohodka med najnižjim in najvišjim 1 : 3,0.

Na 3. mestu v Sloveniji in 1. v DO po dohodku na delavca in višini osebnega dohodka.

Anekdota iz preteklosti

Ustanovitelj mengeškega Filca in pozneje tudi prvi direktor Vrtačič je bil znan tudi po tem, da mu je šel denar bolj nerad iz rok. Pa ne samo denar, tudi potrežba in vse drugo, kar bi lahko prizadelo njegov žep.

Ko se je nekoč odpeljal na Dolenjsko, kjer je imel svoj vinograd, delavci pa so mu popoldne delali okna za njegovo hišo, se je eden izmed njih dobro znašel. Poslal je svojega kolega k ženi po pijačo. Treba pa jo je bilo seveda spoštljivo nagovoriti. Delavec je rekel:

»Gospa, gospod so naročili, da nam natočite v te dve pletečki vino, v tile steklenice pa žganje...«

»Gospa! Vrtačič je seveda delavcu ustregla. »Gospod! Vrtačič pa je ob vrnitvi samo zagodrnjal:

»Presneti falotje, to ste me, to ste me...«

tudi vrsto drugih funkcij, oziroma odgovornosti, od predsednika sindikata do predsednika delavskega sveta, bil pa je tudi sekretar osnovne organizacije zveze komunistov, prav letos pa je tudi predsedoval komisiji za novo sistematizacijo delokrogov. O svojem delu na teh področjih takole pripoveduje:

»Menim, da je velika prednost, ker smo majhen kolektiv in se med seboj dobro poznamo, tako da je vsak član o vsem dobro informiran in da tudi močno živi s kolektivom. Doslej nismo imeli še nobene prekinitve dela, nobenega večjega disciplinskega prekrška, nobenega nepotrebne incidenta. Smatram, da je pri nas izredno zdrav kolektiv.

Kot sindikalni delavec ugotavljam, da imamo družbeni standard na primerni ravni, od družbene prehrane do možnosti letovanja v prikolicah in garsonjerah. V Mariboru imamo dve garsonjeri in eno v Omišlju, dogovarjamo pa se tudi za kapaciteto na Kobli in v topličah. Poleg letnega regresa naši delavci dobivajo tudi regres za ozimnico. Zal letos zadnjič.

Delavci so visoko osamozaveščeni, tako glede požarne kot družbene samozaščite. Povem naj tudi to, da imamo izredno prizadevno gasilsko enoto, ki tudi v občini nekaj pomeni.

Kot predsednik komisije za osebne dohodke, ki je v zadnjem času veliko delala na novi sistematizaciji lahko ugotovim, da se je nagrajevanje delavcev ovrednotilo po boljših merilih, tako da je zadovoljstvo v tozdu večje in obeta še boljše rezultate.

Boljši pogoji za učenje

Med vsemi osnovnimi šolami v občini je osnovna šola Radomeljske čete odstopala po tem, da je donedavno imela gotovo najslabše pogoje za svoje delo. Ni imela niti večnamenskega prostora, garderobe, specialnih učilnic, dalj časa pa je bila zaprta tudi kuhinja, ki ni ustrezala sanitarnotehničnim predpisom in je onemogočala normalno urejanje šolske prehrane.

Ob otvoritvi 29. septembra 1987 je bila v Preserjeh ob šoli velika kulturna prireditve, na kateri je spregovoril Jernej Lenič ml., predsednik Občinske izobraževalne skupnosti, v kulturnem sporedu pa so nastopili domači učenci in godba milice iz Ljubljane. Ob tej priložnosti so posadili tudi drevo kot simbol rasti, t. i. mladega hotenja kvišku k znanju, k novemu. Lepa in pomembna obogatitev našega šolskega prostora.

Gradnja prizidka je bila planirana že med gradnja- mi III. samoprispevka, vendar je zaradi finančnih pro-

Razprava:

Dipl. ing. Vida Marcijan, direktorica tozda Filc Mengeš:

»Vsako nalogo moram večkrat preveriti!«

— Zdi se skoraj neverjetno... V slabih treh letih ste obrnili krmilo v čisto drugo, pravo smer. Na kakšen način vam je to uspelo?

»Moram reči, da je v Filcu zelo dober kolektiv, ki živi s svojim tozdom, tako da je bilo treba samo pravilno povezati vse niti. Takoj sem posvetila vso pozornost asortimanu proizvodnje, razvoju novih artiklov, pravilni ceni, nepotrebnim zalogam, porabi materiala, tekočim in končnim stroškom itd., poskrbeli pa smo tudi s skupnimi močmi za boljšo disciplino, za boljše nagrajevanje po delu, za delavca tudi po človeški plati...«

— Pravijo, da imate debel zvezek, v katerega zapišete vse naloge, ki bi jih morali ali ki jih morajo opraviti vaši delavci...

»Zelo zgoraj sem ugotovila, da brez preverjanja, če so te in te naloge res opravljene, ne bo šlo. Tako sem uvedla tudi kontrolo naročenega. Je že tako, da živimo v takšnem času, da je treba vsako nalogo preveriti. Zdej je že bistveno bolje in si medsebojno že več zaupamo, pa tudi naloge opravljamo večinoma sprotno...«

— V zadnjih letih ste nakupili veliko novih strojev, ure-

dili ste zgradbe, okolico... Kako ste naenkrat to zmogli?

»Veliko smo naredili sami, ob strani pa nam stoji tudi DO, v kateri pa smo naenkrat postali vzor drugim tozdom v njej. Vse se da storiti, posebno s takšnim kolektivom, ki čuti močno pripadnost samemu sebi.«
bomo prilagajali potrebam kupcev, saj smo majhni in nam to ni težko, delovno se ne mislimo več širiti, pač pa se bomo poglobili v dodatno izdelavo naših artiklov, tako da bo v njih še več našega dela in znanja. Kilogrami oz. tone ne smejo biti edini pokazatelj, pač pa ustrezni nadaljni pozitivni rezultati.«

— In kako se obnese 40-urni delavnik, ki ste ga kot prvi vpeljali v domžalski občini?

»Seveda gre šele za poskusno obdobje, a sem prepričana, da bodo rezultati dobri. Delavci se menjavajo ob strojih, kar pomeni, da ni »mrtvega« časa, na delo prihajajo nekaj minut prej, sami se močno trudijo, da bi nam uspelo. Po mojih predvidevanjih bo proizvodnja celo še boljša in nasploh pričakujemo še boljše rezultate. Delavci so vsi pripravljeni poprijeti, tako kot nekdanj, če so pravilno nagrajeni in vzpodbujeni...«

blemov ostala nerealizirana. Občinska izobraževalna skupnost je kot investitor h gradnji objekta pristopila v letu 1986 ter skupaj s komisijo za izvajanje samoprispevka IV. pričela razreševati problem obnove specialnih učilnic.

Kaj je bilo pridobljenega?

V gradnji, ki je potekala v spomladanskih in poletnih mesecih 1987, je bil pridobljen večnamenski prostor v izmeni 270 m², kuhinja s 118 m², garderobe (160 m²), galerija, klubski prostor, komunikacije ter strojni del, prostor za zobno ambulanto ter gospodinjstva učilnica.

Ob tem je bilo adaptiranih 357 m² površin, in sicer knjižnica s temnico, učilnice fizike, kemije ter tehničnega pouka s kabineti ter prostori za komunikacije.

Kaj pa stroški?

Predvidena vrednost del je znašala 424 milijonov dinarjev, od tega znaša največ strošek za gradbena obrtniška dela z notranjimi instalacijami v znesku 268 milijonov dinarjev. Skupna vrednost del po investicijskem programu znaša 46 milijonov dinarjev.

Šola izobražuje otroke iz štirih krajevnih skupnosti, in sicer za kraje Radomlje, Rova, Preserje in Homec Nožice. Sedanje številčno stanje otrok in tudi v perspektivi znaša 600 otrok v 24 oddelkih, in sicer za eno izmeno in pol. Obseg gradnje je bil usklajen z normativi za gradnjo osnovnošolskega prostora Izobraževalne skupnosti Slovenije, kuhinjski del pa je rezultat ustrezne študije Centralnega zavoda za napredek gospodinjstva občine Domžale. Projektno dokumentacijo je izdelal IBT Trbovlje — Projektivni biro Ljubljana, odgovorni projektant pa je bil Roman Serša, dipl. ing. arh. Izvajalec del je bila delovna organizacija SGP Graditelj Kamnik.

Tovariš Ambrožič je opisal razmere v ZK, ki jo zapuščajo vse več članov, mladih in delavcev pa vanje ne sprejemamo. Zlasti je to opazno v srednjem šolstvu, ki je bilo nekoč močan izvir

mladih komunistov. Opozoril je, da je delo ZK drugačno, težje: člani ZK morajo vse pogosteje »nastavljati hrbet« in odgovarjati tudi za napake, ki jih osebno niso zakrivali; delavci od komunistov zahtevajo konkretne odgovore in direktne rezultate; dolgoročne vizije h katerim stremi ZK, so velikokrat v nasprotju s trenutnimi zahtevami delavcev (veš denar za OD, ničesar za razvoj); glavni nosilci »družbenih« napak so vendarle člani ZK; politični in gospodarski sistem kar silita h goljufijam in »kratko potegnejo« tisti, ki so posteni in načelni.

Komunisti SKUŠ so sekretarja opozorili na težke prostorske pogoje šole, porazno nestimulativne osebne dohodke srednješolskih učiteljev in upravičeno (kar preveč kratko) nezadovoljstvo učencev s pogoji dela (mrzle, temne učilnice, hrupni promet, selitve iz stavbe v stavbo, malice ni) na šoli in nekaterimi rešitvami, ki jih prinaša usmerjeno izobraževanje.

V takšnih razmerah se za vstop v ZK ne odločijo niti učenci niti učitelji. Zato se je število novosprejetih članov ZK na šoli letos spustilo na tri.

Usmeritve, ki so jih sprejeli za delo šolske OO ZK so naslednje:

— ugotoviti politično ovesečenost mladih

— daljše spremljanje mladih, ki jih predlagamo v ZK

— OO ZK se mora postaviti na stran mladih, ko zahtevajo več samoupravljanja ali pozitivne spremembe na šoli

— OO ZK mora pomagati mladim, da se njihove pobude in ideje hitreje uresničujejo

— OO ZK mora nuditi neposredno pomoč marksističnemu krožku na šoli

— OO ZK in vodstvo OO ZSMS na šoli naj imata več skupnih sestankov

LIGITROP

Na podlagi 8. člena Zakona o hranilno kreditnih službah in blagajnah vzajemne pomoči (Ur. l. SRS št. 4/80) in po 31. in 32. členu Pravilnika o kreditni dejavnosti Združene hranilno kreditne službe za kmetijstvo in gozdarstvo Domžale (24. 2. 1985). Hranilno kreditna služba Domžale razpisuje

N A T E Č A J

za pridobitev posojil v kmetijske namene združenih kmetov kooperantov KZ Emona Domžale — varčevalcev HKS Domžale za leto 1988.

Vloge za posojila bodo sprejemali pospeševalci po Zadrudnih enotah KZ Emona Domžale. Zadnji rok prijave je (15. 11. 1987). Vse prijave, ki bodo odane po navedenem roku, ne bodo upoštevane.

Splošni pogoji:

Vrsta posojila	Obrestna mera v %	Najdaljša doba odplačila
gradnje	50 (+ bančna sredstva)	5 let
mehanizacija	50 (+ bančna sredstva)	3 leta
plemenska živina	50 (+ bančna sredstva)	5 let
kmečki turizem	50 (+ bančna sredstva)	5 let

Obrestne mere, navedene v tabeli, so v veljavi trenutno za sredstva HKS ter se tromesečno prilagajajo Sporazumu o oblikovanju obrestnih mer. Medtem, ko se bančna sredstva prilagajajo določilom Zakona

Otvoritev preurejene in razširjene osnovne šole Radomeljske čete Preserjeh. Pozdravne besede ravnateljice tov. Špendlove...

Jernej Lenič ml., predsednik izobraževalne skupnosti Domžale, poudaril pomembnost sredstev, ki jih v šolsko mrežo prinaša samosporek občanov

»Uporabniki« storitev v novi svetli preurejeni šoli v Preserjeh

Občinski možje ob ogledu novih učilnic

o celotnem prihodku in dohodku Ur. l. SFRJ 42/86, ki predvideva tromesečno revalorizacijo posojil. Bodoči posojilojemalci bodo o slučajnih spremembah obrestnih mer naknadno obveščeni.

Vloga za pridobitev posojila mora vsebovati:

- osnovne podatke o posojilojemalcu,
- namen posojila,
- višino lastne udeležbe posojilojemalca,
- osnovne podatke o kmetiji (fotokopijo posestnega lista in najemnih pogodb o slučaju, da ima posojilojemalec kmetijske površine v najemu,
- podatke o sedanji tržni proizvodnji,
- dosedanje investicije in druge naložbe v kmetijo,
- zadolženost prosilca,
- fotokopijo gradbenega dovoljenja ali priglasitev del na občinskem odseku za gradbeništvo (v slučaju gradenj oziroma adaptacij),
- kmetje, ki žele uveljavljati status višinskega kmeta tudi ustrezno potrdilo Občinske geodetske uprave.

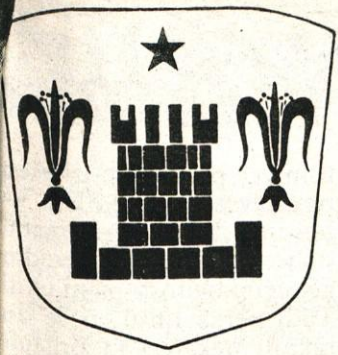
Po 31. 11. 1987 bodo samoupravni organi HKS Domžale vse prispelle vloge obravnavali na svoji seji in vsem kmetom, kateri so vložili prošnje za pridobitev posojila posredovali pismen sklep.

Združena hranilno kreditna služba za kmetijstvo in gozdarstvo Domžale

Odlikovanja in priznanja za uspešno delo

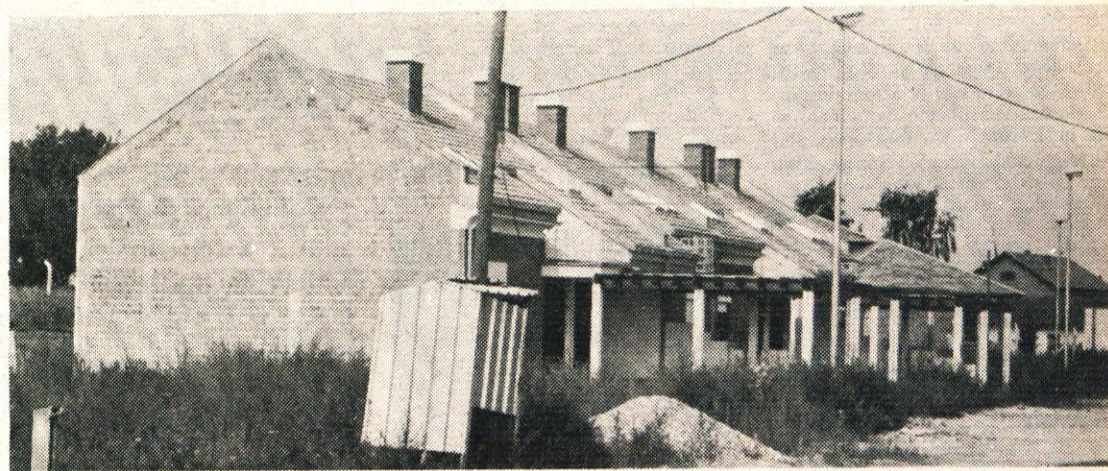
Na svečanosti ob praznovanju 50-letnice ustanovitve TOZD Filc Mengeš, je 9. oktobra 1987 predsednik Skupščine občine Domžale Peter Primožič vročil zvezno odlikovanje Medaljo dela Cirilu Urbanija za prizadevanja in uspehe pri delu, Francu Zupanu Red dela s srebrnim vencem za zasluge in uspehe pri delu, pomembne za napredek države ter Vidi Marcijan in TOZD Filc-u Mengeš Spominski plaketi občine Domžale.

Od preteklega praznika...

Že ob lanskem prazniku občine Koprivnica je bilo poudarjeno, da bodo na njenem območju prednostno reševali problem komunalne infrastrukture, med katero ima posebno mesto obvoznica, ki bo promet preusmerila izven samega mesta.

Tako so se v letošnjem letu dogovorili, da bodo z 1 % prispevkom iz dohodka skušali uresničiti tudi ostale cilje, zastavljene v sprejetih planskih dokumentih: ureditev kanalizacije, razširitev vodovoda in izgradnja prve etape centralne čistilne naprave, katere kapaciteta bo 300 000 enot in jo naj bi končali do leta 1991.

Bodoča Domžalska ulica v novem naselju Koprivnice tačas še ni naseljena

Na obisku pri predsedniku IS Sob Koprivnica Dragutinu Pokrajcu

Samoprispevek

Verjeli ali ne, nekatere krajevne skupnosti v naši pobrateni občini plačujejo do 5 % samoprispevka, katerega večji del so izglasovali letos in bo namenjen za izgradnjo oz. ureditev osnovnih šol in rekonstrukcijo bivše gimnazije. Glasovanje oz. referendum 14. 6. 1987 je pokazal, da se delovni ljudje in občani te občine zavedajo težkih gospodarskih razmer in da je uresničevanje planskih dokumentov v njihovih rokah. Z uspešno izglasovanjem samoprispevkom bodo vse do 1. 1. 1994 izboljševali pogoje svojega življenja in dela. Omenimo naj tudi novo šolo z vrtecem v Koprivniškem Ivanjcu, ki je letos odprla vrata svojim šolarjem.

Ob prazniku občine

Tudi letos bodo 7. november — svoj občinski praznik obeležili ne le s svečano prireditvijo, temveč tudi z nekaterimi novimi objekti, od katerih je zanesljivo najpomembnejši novi razdelilni elektro center, za katerega pravijo, da je skupaj z zunanjo arhitekturo naložba za prihodnost. Zmogljivosti so dovolj velike tudi za priklop bodoče hidroelektrarne. Praktična vrednost naložbe, ki je vredna več kot 70 starih milijard pa je tudi ta, da bodo avtomatske in računalniške naprave sproti opozarjale na morebitni izpad električne energije v vseh delih Koprivnice.

Ob prazniku bodo svojemu namenu predali tudi novo urejeno parkirišče pred kulturnim

domom, za kar pravijo, da je kljub majhni investiciji velik korak, enako pa so parkirišče uredili tudi pred športnim stadionom.

Če bo vse po sreči, bo v dneh praznovanja tudi Podravka začela s preurejenim izvoznim programom piščančjega mesa v Anglijo. Naj ob tem zapišemo, da PODRAVKA letos praznuje 40-letnico svojega obstoja, enako pa je 4 desetletja uspešna tudi delovna organizacija IZBOR.

Pomembne obletnice tudi v kulturi...

Koprivnica in naselja okoli nje so pomembna tudi zaradi nekaterih znanih kulturnih delavcev, ki so glas o tej pokrajini prenesli ne le v hrvatski,

temveč tudi jugoslovanski in širši kulturni prostor. Tako so letos obeležili 100-letnico rojstva Mihovila Pavla Miškina, kmeta, literata, pesnika in pisatelja, kateremu je posebno skrb namenila tudi Jugoslovanska akademija znanosti in umetnosti, izdali pa so tudi njegovi dve deli. Ne bi bilo prav, če na tem mestu ne bi omenili tudi 100-letnice rojstva Frana Galoviča, pesnika te pokrajine.

V razmislek...

V občini Koprivnica razmišljajo, da bi občinski praznik najslovesneje praznovali le vsakih 5 let, sicer pa bi ga obeležili delovno. Se bomo tega razmišljanja »nalezli« tudi mi?

Toča in neurje

25. julija in 25. avgusta narava ni prizanesla tudi občini Koprivnica. Močna toča, burja, orkanski veter so povzročili več kot 1000 starih milijard

Dragutin Pokrajac, predsednik izvršnega sveta Sob Koprivnica

škode na polju in objektih. Kmetje ne le da so ostali brez pridelka, mnogi so ostali brez sadovnjakov, streh in gospodarskih poslopij. Veliko problemov spremlja družbenopolitično skupnost, ko skuša kljub pomanjkanju sredstev škodo sanirati. Treba je preskrbeti hrano za živino, kmetije so ostale brez žetve. Na pomoč je s 6 milijardami brezobrestnega posojila sicer priskočila republika, veliko je pomagala civilna zaščita, tudi Rdeči križ, dogovarjajo pa se tudi o enodnevem zaslužku, vendar bo to vse premalo za sanacijo škode, ki bo še čez nekaj let opozarjala na naravno katastrofo, ki je marsikomu uničila tudi sadove desetletnih prizadevanj. Koprivničani upravičeno pričakujejo večjo solidarnost cele republike, sami so si pomagali največ, kar se je dalo.

Gospodrimo dobro, samo...

V prvih 6 mesecih se je fizični obseg proizvodnje povečal za 2,6 %, realizacija blaga za 5,3 %, izvoz pa se je ob zmanjšanju uvoza za 0,6 % povečal za 46,5 %, tako da je njuno pokritje v korist uvoza 109 %.

INFORMATIVNA DEJAVNOST V KOPRIVNICI:

V vse pore občine...

Razgovor z Zvonkom Kušeničem, direktorjem delovne organizacije »Glas Podravine« Koprivnica

Naša pobratena občina Koprivnica ima izredno dobro organizirano informativno dejavnost, ki je tudi kadrovsko izredno dobro zasledena. V delovni organizaciji za področje informiranja »Glas Podravine« izdajajo časopis z istim naslovom ter skrb za lokalno radijsko postajo. Ob devetih novinarjih in osmih administrativnih delavcih uspevajo za svoje delo z močno in v združenem delu agresivno zastavljeno komercialno aktivnostjo zagotoviti večino denarja.

O tem pomembnem družbenem področju sem se pogovarjal z Zvonkom Kušeničem, direktorjem »Glasa Podravine«.

Pomemben vir informiranja je radio, saj koprivniška radijska postaja oddaja dnevno kar 4 ure programa. V poletni programski shemi oddajajo od 12.—16. ure, pozimi pa od 14.—18. ure. Pohvalijo se lahko, da izmed vseh lokalnih postaj pripravijo največ informativnega gradiva, zanimivega za občane. To jim je mogoče samo zagotavljanje, ker v »Glasu Podravine« vsi delajo za radio in za časopis hkrati in si delovne naloge tovariško porazdelijo, četudi imajo vsak svoj delovni resor.

Zvonko Kušenič, direktor »Glasa Podravine«

spremljajo življenje in delo konkretne delovne organizacije, tem dogodkom pa potem namenijo 2—3 strani letno. Seveda delovna organizacija objavlja plača. Slaba stran tega je le v tem, da tako plačana storitev ne more biti kdovekako kritična. Razumljivo! Isto velja za radio!

Mnogo tovarniških listov

Združeno delo ima zelo veliko tovarniških glasil, v Koprivnici sta tudi dopisništvi Vjesnika in Večernega lista s profesionalno zasedbo. Obstojata tudi dopisništvo televizije tako, da

so v republiških listih kar do bro zasedeni.

Nova UKW oprema

Stara lokalna radijska postaja v Koprivnici je precej izrabljena, zato že dalj časa načrtujejo kompletno posodobitev in nakup nove UKW opreme. Dobavitelj radijske postaje bo tovarna Ivo Lola Ribar, uvoznik del opreme pa bo uvozil uvoznik Astra. Družbenopolitična skupnost Koprivnice stoji enotno na stališču, da je nova radijska postaja nujna, čeprav je prišlo v zadnjem času do nekaj težav. Ocena vrednosti nove radijske postaje je na začetku leta znašala 5 milijard starih dinarjev, težave pa so pri uvozu, ker gre za neproizvodno investicijo. Kot stvari stoje sedaj, so izgledi vendarle dobri, četudi se bo uresničitev te naložbe prolongirala. Pa še nekaj je: ne bo več stala 5 milijard temveč 10.

»Nova« stara zgradba

Glas Podravine sedaj deluje v starejši hiši v ulici Matije Gubca 2. Prav vidi se, da jo hočejo obnoviti — preurediti — v novo. Ta zgradba je bila sedaj v lasti SZDL, v njej pa so bile tudi druge družbenopolitične organizacije.

Nalog v zvezi z obnovo stavbe je zelo veliko. Zaradi vlažnosti je bilo treba zamenjati vso horizontalno in vertikalno izolacijo, zamenjava podov, oken, ometov in podobno. Dosele so v obnovo vložili že dobro storo milijardo, vendar bo stroškov do končne podobe še veliko. Povedati pa velja, da je prav vsa sredstva za to adaptacijo zagotovila delovna organizacija sama.

Kljub temu pa ne pozabljajo tudi na standard zaposlenih, ki imajo v družbenih dejavnosti Koprivnice kar spodbudne osebne dohodke. Razpon med najnižjimi in najvišjimi osebnimi dohodki v Glasu Podravine znaša 1 : 26.

Kako se financirajo?

Kot zatrjuje Zvonko Kušenič, živijo predvsem od lastnih prihodkov, saj kar 78 odstotkov denarja zaslužijo sami, kar je v celi Hrvatski poleg varžadinske radijske postaje največ. Zgodi se, da se pred koncem leta pokaže, da bi utegnili priti do izgub, zato za manjkajoča sredstva po rebalansu poskrbi SZDL občine. Plan za prihodnje leto znaša 13 starih milijard, toliko naj bi skupno imeli prihodka. Ekonomski položaj delovne organizacije je slab, zato iščejo nenehno no tranje rezerve. Poleg tega imajo tudi utečen sistem dodatnega sklepanja pogodb za akcije informativne narave v delovnih organizacijah. Po pogodbi

Naši predstavniki ob ogledu prostorov za novo lokalno radijsko postajo v Koprivnici

Plin

V pogovoru smo se dotaknili tudi črpališča plina, na katerega je priklopljenih že 4500 gospodinjstev ter 220 velikih potrošnikov. Proizvodnja je že dosegla milijardo m³, od katere večino prabijo za ogrevanje. S plinskim sistemom so zadovoljni, zlasti ker se proizvodnja plina iz leta v leto povečuje.

In kako naprej!

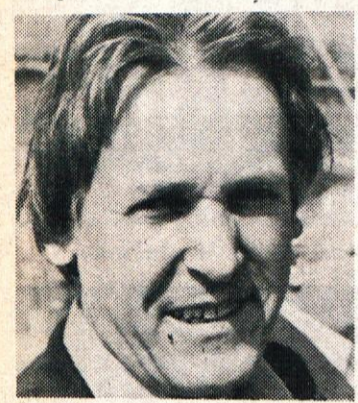
Trenutno naši sogovorniki ocenjujejo položaj v občini kot zadovoljiv. Pravijo, da jih ljudje razumejo, jim pomagajo, imajo zaupanje, ki ga gradijo zlasti na doslednem uresničevanju sprejetih dogovorov. Neke vrste izpit zanje je dosledno uresničevanje programa samoprispevka, kjer štejejo samo »čisti« računi. V prihodnje pa še več odprtih razgovorov, še več poštenih pogovorov, katerih rezultat bo še večje zaupanje in še boljše sodelovanje vseh v občini Koprivnica.

Pa skupno sodelovanje!

Naši občini želijo čim več delovnih uspehov, pa tudi več konkretnega sodelovanja, za katerega je kljub obojestranskim hotenjem in željam premalo, premalo časa. Vsi smo preveč zaposleni, ugotavljajo, zmanjkuje nam časa za vsakodnevne družinske obveznosti, kje pa je čas za medsebojna srečanja, za odkrit dialog za boljše sodelovanje. Vendar moramo najti tudi za to čas! Poleg delovnih povezav, športnih srečanj, kulturnih izmenjav, ki so se že našle na osnovi pobratena, si bomo vsi skupaj prizadevali, da bo več časa za sodelovanje obeh občin. Naj bo to sodelovanje uspešnejše, konkretnije in naj krepiti vezi med Domžalami in Koprivnico. To je tudi naša želja!

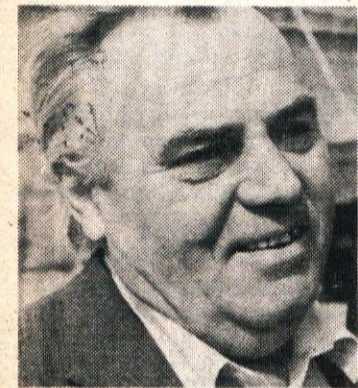
OBČANI IN DELOVNI LJUDJE OBČINE KOPRIVNICA ISKRENE ČESTITKE IN USPEŠNO SODELOVANJE TUDI NAPREJ!

Letos mineva že deseto leto odkar sta občini Domžale in Koprivnica pobrateni zato nas je zanimalo, kako domžalsko občino oz. sodelovanje med Koprivnico in Domžalami Koprivničani poznajo. Sovogovornike smo poiskali kar na mestnem trgu v Koprivnici in od njih izvedeli naslednje:

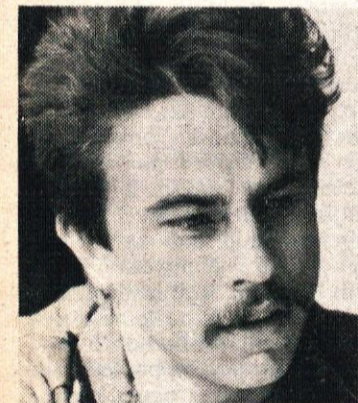
ŽARKO MARJANOVIĆ:

Seznanjen sem, da sta občini že dalj časa pobrateni, in imata razvite tudi dobre gospodarske stike. To vem tudi zato, ker sem zaposlen v trgovski organizaciji Izvor, s katero tudi poteka dobro poslovno sodelovanje. Pri nas so Domžale najbolj poznane po vaših obrtnikih oz. po dobro razvitem malem gospodarstvu. Ker sem tudi delegat na koprivniški skupščini vem tudi to, da smo v letošnjem letu vaši občini ob 10-letnem sodelovanju podelili najvišje občinsko priznanje, zlato plaketo Koprivnice.

VLADO LUKAČIĆ

V Domžalah sicer še nisem bil, večkrat pa prihajam k vam v Slovenijo, kjer imam zaposlenega tudi sina. Za medobčinsko sodelovanje sem že večkrat slišal — tudi preko našega interneta radia ter časopisa »Glas Podravine«. Vem, da ste dokaj razvita občina z razvitim obrtništvom in industrijo. Najbolj sem si zapomnil vašo delovno organizacijo Tosama, ki nam je v preteklih letih kar dobro pomagala zapolniti naše prazne trgovine z njenimi proizvodi, česar je bila najbolj vesela moja žena.

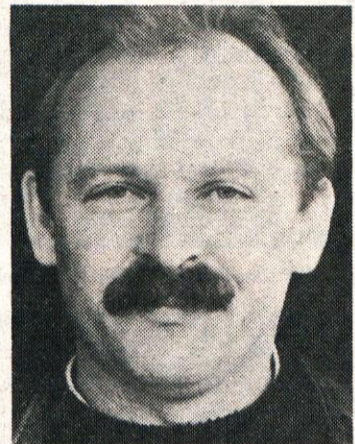
JOSIP TOT

Za Domžale vem, da je to razvita občina, ki je praktično že predmestje Ljubljane. Vem tudi za sodelovanje med našo in vašo občino na gospodarskem področju, vaše razvito obrtništvu pa tako in tako velja za model kako je treba ravnati z drobnim gospodarstvom. Kot mladinec spremljam tudi vaše slovensko mladinsko gibanje in njegove ideje oz. predloge. Smatram, da je vsaka sveža ideja pozitivna, ne sme pa biti gledana ozko ampak mora predstavljati interese vse jugoslovanske mladine. Želim, da se sodelovanje še nadaljuje, razširiti pa bi se moralo tudi sodelovanje mladine.

JOSIP SAMOBOREC

Slišal sem že za sodelovanje med Domžalami in našo občino, kar je zelo pozitivno. Smatram, da je potrebno izmenjavati izkušnje, saj se eni od drugih lahko veliko naučimo. Koprivničani Domžale poznajo kot industrijsko in obrtniško mesto, ki z našo občino sodeluje na gospodarskem in tudi na drugih področjih.

IVAN BRATKOVIĆ

Znano mi je večletno sodelovanje med našima občinama. Zdi se mi pozitivno, da naziv »pobratena občina« ne pomeni LE formalnosti, kot v nekaterih drugih občinah, kjer imajo bratskih občin več, sodelovanje pa obstaja le na papirju. Smatram, da je sodelovanje med vašo in našo občino pristno, kar nam dokazuje tudi to, da smo mi pobrateni samo z dvema občinama Domžale pa samo z nami. Posebno mi je všeč, da sodelujemo tudi na področju kulture. Naš mešani pevski zbor Podravka in folklorni ansambel Kulturno umetniškega društva Koprivnica so že bili gostje v Mengšu. Vem tudi za sodelovanje na športnem področju, posebno kar se tiče kartinga. Predlagam, da sodelovanje razširite tudi na likovno področje, saj sem slišal, da imate v Domžalah nekaj dobrih slikarjev, mi pa se lahko pohvalimo z priznanimi naivci. Imamo tudi nekaj bogatih muzejev, ki bi jih lahko predstavili vašemu kraju.

Pred zahtevnimi nalogami

(obisk sekretarja RK SZDL Geze Bačića)

V okviru priprav na volilno-programsko konferenco organizacij SZDL je Občinska konferenca SZDL naše občine pripravila posvet, kateremu se je odzval tudi Geza Bačić, sekretar Republiške konference SZDL, ki je v uvodu na kratko orisal gospodarsko in politično stanje v republiki ter opozoril na najpomembnejše naloge.

Gospodarstvu ne gre

Ni in ni ustreznih gospodarskih rezultatov, kar je tudi posledica neuresničevanja dolgoročnega programa stabilizacije. Prevelik razkorak je med dogovorjenim in prakso, v kateri se pojavlja čedalje več kršitev ne le zakonitosti, sprejetih določb, temveč tudi moralnih norm, odgovornost je le beseda, ki ne najde odmeva v praksi. Vse to, često pa tudi premajhna pripravljenost na akcijo hromijo učinkovitost našega skupnega družbenopolitičnega dela. Ni razvojnih programov, tudi z devizno zakonodajo nismo bili uspešni, vendar nas vse to ne sme delati malodušne, saj kljub vsemu še najdemo veliko pripravljenost med ljudmi. To nam dokazujejo uspeli referendumski, novi in novi samopriskevki, ki so tudi v

naši občini vrsti KS prinesli boljše življenje. Seveda pa bo SZDL tako kot doslej morala več delati z ljudmi.

Delo z in med ljudmi

Ne bo smela biti le parola, temveč bo morala v naše vsakdanje delo in življenje prinesiti svežega vetra, novih mlajših kadrov in več uresničevanja sprejetih stališč in sklepov, za katere se življenje ne zmeni, če jih le sprejemamo, ne pa uresničujemo. Vsa mora prevzeti del odgovornosti, svoj del, ga uresničevati in tudi v tem videti skrb za motivacijo in mobilizacijo delovnih ljudi in občanov za skupne akcije. Volilno-programske seje SZDL so lepa priloga za oceno našega dela (ni ga bilo malo, to moramo priznati, pa tudi uspešno je bilo), pa tudi prilika za korak naprej v večji demokratičniji, več skupnega dela in doseganja ciljev.

Rezultati so, vendar...

Teško je v dneh, ko vsi ocenjujemo, da je stanje krizno, da nam ne gre in ne gre »mahati« s pozitivnimi dosežki. Je to predlog za spremembo devizne zakonodaje? Je morda antiinflacijski program tisti, ki so ga ljudje še pripravljene uresničevati, vendar če ga ne bo zdajle in če ga ne bomo uresničevali na vseh ravneh, potem jih bomo pridobili. Bomo morda uspešni, če bomo vendarle priznali, da v SFRJ nismo vsi enaki in dosegli, da se bo poleg ZK prenovila SZDL in tako nova, pomlajena postala še aktivnejša, morda tudi bolj revolucionarna. Rezultati vendarle so, od republike pa do sleherne še tako majhne KS, to vendarle moramo priznati in na njih bomo gradili naprej.

Ustava da, a ne vsaka

Smo za ustavne spremembe, če bodo prispevale k hitrejšemu razvoju socializma, če bodo ohranjale temeljna izhodišča, krepile enakopravnost narodov in narodnosti, če bodo naravnane na večjo dohodkovno, tržno gospodarjenje in če bo naša ustava krajša, manj normativna. Prizadevati si moramo, da bodo novi amandmaji temeljili na vsem dogovorjenem, v praksi že dobro ocenjenim, s tem bomo opravičili tudi ugotovitve javnega mnenja, da si večina ljudi vendarle želi spremembe ustave. Pri tem pa ne bo šlo mimo izjemne odgovornosti SZDL, ki se je že pokazala z razpravo o delovnem gradivu osnutka ustavnih amandmajev, ki pa bo morala biti še prodornejša ob oblikovanju osnutka in sprejemu predloga. Zato mora biti

javna razprava resnično javna tribuna vseh, ki želijo v njej prispevati svoj del in tako oblikovati ustavo, ki bo naša.

Volilne spremembe

Kar precej jih je in večina bo prispevala k demokratizaciji volilnih postopkov, pritegnila bo delovne ljudi in občane, da se bodo izrekli o posameznih alternativnih predlogih, obenem pa je to tudi priložnost, da se poiščemo in v okviru bodočih sprememb tudi sebi ustrezno organiziramo. Pa naj bodo to SIS družbenih dejavnosti, ali pa dogovor o tem, kako bomo oblikovali skupščino KS.

To je bilo le nekaj misli tov. Geze Bačića, kateremu se je s svojimi razmišljanji, predlogi in pripombami pridružila večina prisotnih. Soglašali so z njim, pa ga tudi opozarjali na nedorečen globalni razvoj naše države, na pretirano obremenjenost gospodarstva, na pripravljenost ljudi, ki nam še zaupajo, a koliko časa še. Treba bo spremeniti marsikaj, dolgo ne bo več čakalo kmetijstvo, ki nas naj bi po mnenju nekaterih »zvlelo« iz težav, večkrat bomo morali prisluhniti poštenim besedam preprostih ljudi, se z njimi odkrito pogovori-

ti in več praktičnih izkušenj upoštevati tudi v SZDL. Vsi hočemo dobro, sprejemamo dobre, celo odlične predloge, učinkovitosti pa ni in ni. Tudi nerazvitosti so se dotaknili nekateri in prisluhnili razpravljalcu, ki je menil, da bi s »plemenito« delitvijo dohodka poživili še bolj krepili bratstvo enotnost, ne pa da dajemo za nerazvite, ne da bi vedeli za koliko so se že razvili. Brez boljše kadrovske politike ne bo šlo, in če nekdo ne zna ali ne more, pa tuveč noče uresničevati dogovorene politike, potem zanj mesta in mora odditi. Tu več racionalizacije, več svobodne menjave dela, dogovarjanja med uporabniki in izvajalci, pa tudi manj utrdjenosti, pa bo mogoče, če šlo, so bili poudarki iz razprav, ki jo bodo nekatere krajevne konference v njih prilagojeni obliki zanesljivo ponovile na volilno programskih sejah.

Zadnji del posveta je namenjen nekaterim spremembam statuta in drugih aktov naše organizacije, o zaključku pa je bil sprejet dogovor o organizaciji letne volilno-programskih sej konca oktobra ter o obiskih delavcev Centra za socialno delo v krajevnih skupnostih.

Zanimivo za potrošnike:

Mercatorjeva novost — »Klub Mercator«

Od 14. septembra letos lahko vsi občani v posebej določenih trgovinah, prodajalnah, gostinskih objektih, ki sodijo v eno od temeljnih ali delovnih organizacij v sestavi sozda MERCATOR, kupujejo Mercatorjeve kupone. Vrednost kuponov je 20, 50 in 100-tisoč dinarjev. Z nakupom kupona dobijo tudi člansko kartico »Kluba Mercator«.

Prednost nakupa kupona: nakup kupona je oblika varčevanja, ki kupcu kupona prinaša **50 odstotne obresti**, če kupon vnovči ali kako drugače porabi pred iztekom enega leta od njegovega nakupa. Če pa kupon vnovči po enem letu od nakupa pa mu prinaša **100 odstotne obresti** (obrestovana vezana vloga). Kupljen kupon lahko kupec kadarkoli zamenja za gotovino v tisti prodajalni oziroma poslovni enoti Mercatorja, v kateri je kupon kupil in prejel klubsko kartico. Lahko pa z njim plačuje vse vrste blaga in storitev, ki jih nudi več kot 1600 prodajal in drugih storitvenih (gostinski, turistični, storitveni) obratov Mercatorjeve mreže po vsej Sloveniji, pa tudi v Beogradu in v nekaterih krajih sosednje republike Hrvatske. Vsa občan naj si sam izračuna koristnost, ki mu jo nudi geslo: denar v žepu, obresti pa tečejo. In to poštene obresti.

Namen ustanovitve »Kluba Mercator«: vse ostrejši pogoji gospodarjenja, visoke obresti in vedno manjša kupna moč prebivalstva narekujejo gospodarstvu, da poišče vire za svojo reprodukcijo. Oblika, ki vam jo ponuja SOZD MERCATOR-KIT je ena od možnih. Pri tem pa velja načelo, da morata oba v poslu: občan in gospodarska organizacija svoj interes opredeliti na osnovi medsebojnega zaupanja in poštenja. Zato za izplačilo in vnovčljivost kupljenih kuponov jamči sestavljena organizacija MERCATOR-KIT, njenih 19.500 delavcev in 20.000 družinskih kmetov.

Podrobne informacije: vse informacije in obvestila v zvezi s »Klubom Mercator« lahko občani dobijo v najbližji Mercatorjevi poslovni enoti. Obvestila obsegajo od navodil za ravnanje s klubsko kartico, nakupa kupona, plačila s kuponom, obrestovanjem kupljenih kuponov (hranilnih vlog) in valorizacije obrestnih mer, času obračuna obresti in še vrsto drugih podatkov, ki jih bo občan zahteval. Obenem vabimo vse občane, ki so naleteli na kakršnekoli težave pri včlanjevanju v Mercatorjev klub, izplačilu kuponov oziroma plačilu s kuponom, da nas o svojih težavah obvestijo s pismom ali pa po telefonu (061) 215 173. Veseli pa bomo, če se boste oglašili tudi s svojimi pohvalami.

Domžalska ulica v Koprivnici

Delegati koprivniške skupščine so pred tremi meseci potrdili predlog, da se ena od novih ulic v Koprivnici imenuje po Domžalah. Ulica zaenkrat šteje samo pet dograjenih vrstnih hišic, v fazi izgradnje pa je kar šestdeset takih objektov. Za svoje delavce jih gradi koprivniški lesno industrijski kombinat »Bilokalnik« z okrog 2300 zaposlenimi. Dograjene hiše še niso naseljene, zato tudi »koprivniških Domžalčanov« še niso mogli povprašati, kako se počutijo v »domžalskem okolju«.

Politični piknik da!

Zaželjena sta bila provokativnost in kulturni nivo, imel si pravico do enega oglašanja in ene replike, lahko si premišljal, predlagal, spraševal, vendar si moral paziti, kajti čas ti je bil odmerjen...

To je le nekaj navodil za »uporabo« političnega piknika, ki ga je v Zajčji dobri pripravil Medobčinski svet ZSMS naše regije.

Kaj zapisati o »javni tribuni«, katere se je udeležilo več kot 1000 ljudi, ki so največ vprašani in razmišljani, pa tudi predlogov (koristnih in manj koristnih) naslovili na Jožeta Smoleta, predsednika Republiške konference SZDL. Najprej to, da je bilo to prijetno srečanje, na katerem pa nisi zvedel kaj dosti več, kot je bilo predvčerajšnjim, včeraj ali jutri napisano v časopisih. Provokativnih vprašanj malo, še tista že poznana in če je kdo pričakoval kakšno razburjenje, morda tudi kakšen trši prijem ali celo kaj več, se je uštel, saj je bilo vse v mejah »normale«, zadovoljni pa tudi skoraj vsi.

Bravo organizatorji, saj je bil to prvi, upam, da ne tudi edini in zadnji politični piknik, resnično ste se potrudili! Pohvaliti velja predsednika RK SZDL in seveda vse udeležence, ki so kljub skoraj strupenemu mrazu vztrajali in nič kaj strupeno spraševali, ne moremo pa tudi mimo priznanja za vse spremljajoče aktivnosti, ki so bile neopravičeno prezrte (baseball, nogomet, koncert znane skupine ipd).

Bo morda politični piknik tudi iziv za naše občane. Prepričana sem, da bi bili ob misli na nezavidljivi položaj gospodarstva, probleme družbenih dejavnosti, neizgrajene komunalne infrastrukture, prenapolnjenih šol (oprostite, morda ne najboljši izbiri), mi lahko bolj provokativni, še zlasti pa konkretniji.

Zajčje dobrove sicer nimamo, imamo pa mladinsko organizacijo (tudi druge družbenopolitične organizacije pridejo v poštev), veliko primerne prostora in še več problemov...

Našemu gospodarstvu nekaj škriplje . . .

Pretekla leta smo se Domžalčani kaj radi pohvalili, da je naše gospodarstvo v primerjavi z republiškim in jugoslovanskim dokaj trdno in to kljub krizi, ki je vsako leto bolj vztrajno trkala na vrata. Žal pa so morali tokrat delegati zbora združenega dela ugotoviti, da tudi domžalska občina ni nikakršen otok, do katerega kriza ne more seči. Že v prejšnjem Občinskem poročevalcu smo pisali o slabših rezultatih našega gospodarstva, neugodni trendi pa se nadaljujejo tudi v drugi polovici leta.

Ob polletju je bila sicer rast industrijske proizvodnje za 4 % večja kot v lanskem obdobju, vendar je zaskrbljujoče, da obseg proizvodnje zmanjšuje vedno več delovnih organizacij. Tako se je proizvodnja v Toki zmanjšala kar za 25 %, v Heliosu za 14 %, v Melodiji za 10 %, za manjši odstotek pa tudi v Mlinostroju, Leku — TOZD Kemija, Slovenijalesu, Tosami ter Traku. Na znižanje proizvodnje je vplivala nepravčasna dobava surovin iz tujine, zaradi nepravčasnega plačevanja pasivnih izvoznikov, kot tudi manjša prodaja na domačem trgu, zaradi vedno nižjega standarda prebivalstva. Domžalsko gospodarstvo namreč v glavnem proizvaja artikole, ki niso najnujnejši za življenjske potrebe, zaradi česar pa prodaja vidno upada.

V osmih mesecih letošnjega leta je bil izvoz na nivoju občine

nekaj večji kot v preteklem letu, k temu pa so prispevali predvsem izvozni rezultati Papirnice Količevo, v ostalih organizacijah pa je bil izvoz manjši kot v enakem obdobju lanskega leta. V Papirnici so bili dobri rezultati doseženi zaradi zavestne usmeritve v izvoz ne glede na ceno, saj so si hoteli pridobiti status aktivnega izvoznika. Biti aktivni izvoznik pomeni imeti izvoz večji od uvoza, to pa omogoča boljši uvoz surovin in reprodromaterialov ter nemoteno proizvodnjo. Razlog za slabše rezultate drugih OZD je potrebno iskati predvsem v predpisih, ki urejajo to področje.

Beležimo tudi negativne trende na področju delitvenih razmerij. Še v lanskem letu smo bili po deležu akumulacije dohodka v samem republiškem vrhu (na drugem mestu), v letošnjem letu pa se je situacija precej spremenila. Vzrokov za tako

odstopanje je več, v glavnem pa jih je potrebno iskati v spreminjenem obračunskem sistemu.

IMAMO TUDI IZGUBARJE . . .

Z izgubo so v prvem polletju poslovale štiri organizacije združenega dela, in sicer dva TOZD-a v Papirnici, TOZD Filtri v Tosami ter Beton — TOZD Gradnje. Na zahtevo zbora združenega dela in izvršnega sveta so te organizacije že pripravile predsanacijske programe. O stanju v Papirnici namenimo svoj članek, omenimo pa naj, da se v tej DO srečujejo z vedno bolj zaskrbljujočimi deviznimi krediti, pa tudi z nenotnostjo vodstva, kar je pripeljalo tudi do neuspelega referendumu za združitev v enovito delovno organizacijo. Tudi v Tosami so v fazi priprav za ukinitje TOZD-ov, problematika Betona TOZD Gradnje pa se vleče že dalj časa in je bralcem gotovo poznana.

PLAČE GOR, PLAČE DOL . . .

Seveda so vedno najbolj aktualni osebni dohodki. Ugotoviti moramo, da kljub zakonu, ki je zamrznil in zniževal osebne dohodke, v Domžalah teh ni bilo potrebno zmanjševati in tudi ni prišlo do kakšnih posebnih pretresov. Z julijem se je zadeva nekoliko uredila, ker je začel veljati republiški dogovor, ki ureja to področje. Po podatkih

službe družbenega knjigovodstva in po metodologiji, ki je sestavni del tega dogovora, pa je v občini kar 36 organizacij razporedilo za osebne dohodke več kot bi po določenih dogovora lahko, 32 organizacij pa jih kljub dogovoru ni razporedilo toliko, kot bi jih lahko. Zbor združenega dela je zadolžil izvršni svet, da gibanje osebnih dohodkov spremlja ter doseže, da se bodo razmerja do zaključnega računa uredila.

Tudi v negospodarstvu so osebne dohodke tekoče usklajevali z rastjo osebnih dohodkov v gospodarstvu, obstaja pa bojazn, da bo te trende težko ohraniti do konca leta, če ne bo na področju omejitve, ki veljajo za skupno porabo, prišlo do sprememb.

Ob obravnavi te problematike je bilo na zboru združenega dela tudi veliko pripomb na način usklajevanja samoupravnih splošnih aktov, ki urejajo delitev dohodka in čistega dohodka z družbenih dogovorom o skupnih osnovah in merilih za razporejanje dohodka. Delegati so smatrali, da je ta neustrezen, saj je povzročil samo slabo voljo. Šlo je namreč za formalno potrjevanje določil iz družbenega dogovora in za prisilno sprejemanje, kar pomeni izigravanje instituta referendumu. Zbor združenega dela je zato republiški skupščini podal pobudo, da ob podobnih primerih skupščina SRS in skupščina SFRJ uredita

način sprejemanja na racionalnejši način ter opredelita, da bodo referendumi v organizacijah združenega dela predvideni le v primerih, ko bodo delavci dejansko imeli o čem odločiti.

ZA IZGUBE V ZDRAVSTVU KRIV SISTEM FINANCIRANJA

Iz leta v leto se v občini vleče tudi problematika zdravstvenega varstva. Srečujemo se namreč s presežanjem programov, velikim naraščanjem cen storitev ter neustreznim sistemom financiranja zdravstva. To povzroča velike izgube, ki bodo v letošnjem letu predvidoma dosegle kar okrog 100 starih milijard dinarjev, k temu pa bodo veliko pripomogle obveznosti do Kliničnega centra. Težava je v tem, da smo na nivoju občine nemočni za razrešitev te problematike, saj interventna zakonodaja omejuje porabo sredstev. Zato tudi eventualni dvig prispevne stopnje, s katero bi poskušali to razliko pokriti, ne bi pomagala, ker bi prišlo zaradi sistema blokiranih sredstev samo še do večjih blokad na računih interesnih skupnosti. Zbor združenega dela je zato skupščini SRS posredoval zahtevo, da se na dnevni red uvrsti problematiko financiranja »zago-

tovljenih« programov samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti ter se še posebno izpostavi sistem financiranja zdravstvenega varstva.

IN KAKO NAPREJ?

Dohodkovni rezultati v nekaterih naših organizacijah združenega dela so bili v prvem polletju bistveno slabši, predvsem zaradi nekaterih posegov zveznega izvršnega sveta, ki je omejeval možnost rasti cen. Sedaj sicer prihaja do možnosti delnega povečevanja cen, vendar naše organizacije združenega dela to izkoriščajo z rezervo, saj se, iz že navedenih razlogov, bojijo za plasma proizvodov oz. prodajo. Za nekatere se bodo gotovo pojavili tudi problemi, ker se bo nadaljevala politika zvezne vlade, da z interventnim uvozom zmanjšuje domače cene. V lanskem letu sta bila na tem področju posebno prizadeti Papirnica in Melodija, težave pa pričakujeta tudi prihodnje leto. Gospodarstveniki ocenjujejo, da bo zastavljene cilje za letošnje leto le težko doseči. Menijo tudi, da bo gospodarska situacija prihodnje leto še bolj nejasna, saj pogoji gospodarjenja zopet ne bodo znani do zadnjega trenutka, to pa je predpogoj za dobre poslovne odločitve.

OREL

Aktualni komentar:

Življenje med kladivom in nakovalom

Med mnogimi vprašanji, ki jih pregreva sedanji družbeni trenutek je razporejanje čistega dohodka in osebnih dohodkov v pojavnih oblikah kriznih razmer, gotovo v centru naše miselne in tudi siceršnje preokupacije. Razlogov za povečanje temperature na tem pomembnem in za vsakega posameznika izredno občutljivem področju je več; tako, da pri naštevavanju le-teh skoraj ni videti konca. Dejstvo je, da je vse manj tistih, ki bi bili s svojimi osebnimi dohodki zadovoljni, po drugi strani pa so vse manjše tudi možnosti spreminjanja razmer. Ekonomska kriza je z vsjo svojo ostrino zadržala v materialno osnovo; tako, da mnogi niti ne vedo več kakšne bodo v naslednjem mesecu njihove plače . . . ali jih bodo sploh prejeli . . .

K dodatni otežitvi že tako oteženih razmer prispeva tudi inflacijski vrtnec, ki neustavljivo ruši vsa stabilizacijska prizadevanja kolektivov in kar je najbolj pogubno, skoraj povsem je razvrednoteno delo, torej tista temeljna vrednota naše družbe iz katere izhaja pravica razpolaganja s pogoji in rezultati dela. Letošnje leto smo sicer zapolnili s številnimi aktivnostmi in posegi na to tako imenovano delitveno sfero, vse pa kaže, da si s tem samo povečujemo arsenal k številnim jalovim spremembam sprejetim že v preteklosti. Kot kaže se tudi v tem in prihodnjem obdobju ne bo moč izogniti več kot očitnemu normativizmu in administriranju tudi na področju delitve osebnih dohodkov, ki je dolgo časa veljal kot sinonim samoupravnega sporazumevanja in dogovarjanja. Z izvedenimi referendumu o glasovanju za sprejem sprememb — brez sprememb se je dokončno v ljudeh razblinil mit o ustavnih nedoteljivih pravicah odločanja o pogojih in rezultatih svojega dela . . .

Živimo v preveč resnih časih, da bi se lahko zadovoljili samo z veliko mero zaskrbljenosti nad tem. Vsi moramo storiti kaj več. Tudi država, ki jo po vsem tem sodeč očitno najbolj skrbi kako bomo denar, ki smo si ga ustvarili in zaslužili tudi razdelili in porabili. Namesto, da bi večino duhovne in materialne energije usmerili k ustvarjanju pogojev gospodarjenja za delovanje tržnega gospodarstva in izboljšanja našega položaja v mednarodnih finančnih in poslovnih tokovih, se nenadoma celotna družbena nadstava ukvarja z spremljanjem delitve osebnih dohodkov od Zveznega, republiških, občinskih izvršnih svetov, služb družbenega knjigovodstva, družbenih pravobranilcev samoupravljanja, gospodarskih zbornic in splošnih združenj družbenopolitičnih organizacij itd. . . . da naštetih komisij in teles niti ne štejemo. Je morda kdo od teh »družbenih sprevednikov« pomislil na to; s kakšno birokratsko natančnostjo bodo dovoljevali delitev, ko ne bo v blagajni ničesar več . . .?

Večini delavcev je povsem jasno, da so možnosti delitve osebnih dohodkov vselej odvisne od ustvarjenega dohodka, torej od uspešnosti in rezultatov poslovanja. Tega pa jim v nobenem primeru ne more zagotoviti še tako natančna in podobna zakonska regulativa. Eno je namreč pisati zakone, resolucije in usmeritve, povsem drugo pa je ustvarjanje razmer za družbeno in ekonomsko produktivno življenje posameznika in družbe. Žal nas realno stanje vedno bolj prepričuje, da smo marsikje še daleč od proklamiranih načel. Nagrajevanje po rezultatih dela je nenadoma postala samo obrabljena parola. Ob galupirajoči inflaciji, pridobivanju pravic na račun drugega se zmanjšuje motiviranost za delo in posledično temu že ugotavljamo, da v letošnjem letu ne bomo dosegli nobenega izmed pglavitnih ciljev družbenoekonomskega razvoja. Obremenjeni z vsem tem in še mnogo čem stopamo v

moderno inovativno družbo opremljeni v povprečju samo z lopatami in krampi. V tem konglomeratu nasprotij odpovedujejo sleherni kriteriji o dobrem in slabem, naprednem in nazadnjaškem, realnem nerealnem . . . Kriza zaupanja pljuska že čez rob normalnih političnih, poslovnih, predvsem pa človeških medsebojnih odnosov. Medsebojna obtoževanja na vseh ravneh dobivajo vse značilnosti kulturnega primitivizma. Neodgovorno delo in klevetanja z vrha daje tudi ljudem v bazi »vzglad«, da so se velikokrat pripravljene medsebojno fizično obračunavati za oslovo senco ali za 200 din, ki jih je baje nekdo več zaslužil kot drugi . . .

Drug drugemu pošiljamo anonimna in grozilna pisma z eno roko terjamo predvsem zase ustavnost in zakonitost, z drugo pa iščemo vse možnosti, da to ne bi bilo potrebno priznati tudi drugim.

Pod plaščem zakonitosti, ali pa tudi ne, se na eni strani kopicijo materialne dobrine preko moralnih okvirov, na drugi strani pa se povečuje človeška beda.

To so le medli klišei našega vsakdana v katerem je kot vedno večina v vse slabšem položaju, kljub zvenečim besedam v skrbi za ohranitev minimalne življenjske ravni. Zdi se, da tudi svoj protest zoper razmere ne vemo komu bi naslovili. Oblikovalci družbenih in ekonomskih strategij so še vedno na svojih položajih in kljub kritikam in pritisku javnega mnenja arogantno vztrajajo v prepričanju, da je potrebno zamenjati ljudstvo. Ustvarjalni dialog in možnosti vpliva je skoraj popolnoma blokiran tako, da ne preostane nič drugega kot, da se človek pogovarja in prepričuje sam sebe. Kajti javna beseda o tem že apriori pomeni strah, trepet, vznemirjanje javnosti . . . Že dolgo časa vemo in si dopovedujemo, da so za ozdravitev naše družbe bistvene spremembe o političnem in gospodarskem sistemu. Toda kdo se takšnim spremembah upira. Ljudstvo? Kdo torej koga vznemirja. Mera potrepljivosti bo kmalu polna ob sprejemanju novih in novih ukrepov, ki ne stimulirajo in ne dajejo novih boljših perspektiv. Čas pa neusmiljeno teče in obrisi radikalnih neobvladljivih silnic že postajajo čedalje bolj grozeči. Kako torej doseči, da bi današnje dokaj brezperspektivne tokove preusmerili v popolnoma novo konstruktivno gospodarsko politično perspektivo, ki bi dajala upanja za izboljšanje življenjskega položaja danes aktivnim in mlajšim rodovom. Večjo gospodarsko in družbeno učinkovitost nam ne more zagotoviti samo država. Čeprav je v tem trenutku doberšen del dogajanj odvisen od njenih teles, ki bi morala pripraviti program za spodbujanje in ne zgolj za omejevanje poslovanja gospodarskih subjektov. Z ukrepi ekonomske politike bi morala prispevati k ustvarjanju pogojev za razvoj našega gospodarstva v moderen in učinkovit mehanizem, ki bi glede na komperativne možnosti temeljil na ofenzivnejši izvozni usmeritvi. Odločneje bi se morala spopasti z negativnimi gibanji v družbi z učinkovitim dolgoročno naravnanim ukrepanjem. Skrbeti bi morala, da kvaliteta in ustvarjalnost dela dobi svoj primat tudi v vseh oblikah ekonomskih stimulacij . . .

Nič novega boste komentirali. Vse to je bilo že tisočkrat zapisano in povedano, pa se kljub temu ni uresničilo ničesar. Še več doletele so nas nove ekonomske katastrofe . . .

Se resnično ne da ničesar premakniti? Dokler nam pod objektivno težo časa ne bo znan odgovor bi se za začetek vsi skupaj storili nekaj več v medsebojnem spoštovanju. Tako nam bo morda življenje med kladivom in nakovalom znanejšee.

Marjan Bolhar

Spomenik padlim borcem in žrtvam nasilja na Trojanah je odkril heroj Franc Avbelj-Lojko in ga predal najmlajšim v varovanje . . .

Trojančani so postavili pomnik žrtvam

Krajevna skupnost Trojanje, skupaj z družbenopolitičnimi organizacijami, se je dostojno oddolžila padlim borcem in žrtvam fašističnega nasilja z območja Trojan v letih 1941—1945.

Spominsko obeležje, ki ga je odkril narodni heroj Avbelj Franc-Lojko, nas spominja na 25 borcev in aktivistov, ki so žrtvovali svoja življenja v času NOB.

Slavnostni govornik, predsednik Skupščine občine Domžale, tovariš Peter Primožič, pa je prisotnim dejal, da naj bo ta dogodek istočasno tudi opomin vsem nam pri urejanju medsebojnih odnosov in tudi mednarodnih odnosov, zlasti pa poziv na mir, delo in sožitje.

Trojane so na meji Črnega grabna in Zasavja, zato je bil teror okupatorja še bolj okruten saj so 13 Trojančanov že leta 1942 ustrelili v Celju in Mariboru. Mnoge pa so odpeljali v koncentracijsko taborišče, od koder so se le redki vrnili.

Spominske slovesnosti so se udeležili tudi svoji padlim in umrlih v taboriščih ter se poklonili njihovega spomina. Položili so cvetje in prižgali sveče.

Zelo bogat pa je bil tudi kulturni program, saj so sodelovali moški pevski zbor LIPA iz Trojan ter pionirji osnovne šole iz Blagovice.

Pri postavljanju spomenika pa so brezplačno pomagali tudi delavci gradbenega podjetja Graditelj iz Kamnika. Vsem, ki so v tej akciji in programu pomagali in sodelovali jim izreka Občinski odbor ZZB NOV Domžale iskreno zahvalo.

Alfonz Avbelj-Savo

VABILO NA SPOMINSKO SVEČANOST

Ob letošnjem dnevu mrtvih bodo tudi letos, kakor vsako leto, v Radomljah pripravili spominsko svečanost.

Prireditev bo na grobišču padlih borcev in aktivistov v Radomljah v petek, 30. oktobra 1987, ob 17. uri.

Vljudno vas vabijo, da se spominske svečanosti udeležite.

Člani B pred tekmovanjem na občinskem tekmovanju v Jaršah. V Kopru so osvojile 2. mesto

Mlajši pionirji z mentorjema Nikom Azmanom (na levi) in Milanom Hribarjem (na desni) po tekmovanju v Komendi

Druga desetina članov A iz Doba po mokri vaji

Republiško prvenstvo v Kopru

Največ odličij gasilcem iz Doba

Naslov smo si izposodili iz dnevnega časopisja, ki je tudi na tak način vso slovensko javnost opozorilo na odmevni uspeh članov GASILSKEGA DRUŠTVA iz DOBA na republiškem gasilskem (kongresnem) tekmovanju v oktobru v Kopru.

Do uspeha z delom

Uspeh ni prišel sam od sebe, v dolgi poti do prvih mest tako na občinskem prvenstvu (zmagali so kar v 10 kategorijah, kar pomeni, da se le 2 ekipe nista uvrstili na regijsko tekmovanje) kot regijskem tekmovanju je veliko naporov, odrekanih, prostovoljnih mentorskih in vadbenih ur, prizadevanja najmlajših in najstarejših — veteranov.

Gasilstvo ima v Dobo tradicijo, postalo je »družinski konjiček«, saj zlasti mlajše družine tekmujejo kar cele in se med seboj »kosajo«, kdo od družinskih članov bo boljši. »Najboljše« so seveda mamice, ki si kljub skrbi za družino, službe pa še marsičesa vedno najdejo čas za pridobivanje kondicije, spretnosti in znanj, za udeležbo na tekmovanju, za delo v društvu.

PRIDNI VSI

Zato je na »poligonu« ob OŠ Martin Koželj Dob, kjer vedno najdejo razumevanje za potrebe društva, zlasti v popoldanskih in večernih urah zelo živahno. Komaj zaključijo svoje treninge pionirji in pionirke, že so tu mladinci in mladinke, člani in članice A in B pa veterani. Mentorji, opravili so več kot 300 mentorskih ur, so strokovno usposobljeni, vedno

pripravljeni pomagati, razumeti probleme posameznika, pa tudi zahtevati doslednost, disciplino, točnost. Teh vrlin je med več kot 100 tekmovalci veliko. Ni jim težko zamisliti »siht«, priteči s polja ali se odreči zabave za vaje, ki prinašajo uspehe. CIRIL ZUPANC, MILAN HRIBAR, TONE in NIKO AŽMAN, STANKO GRČAR, MILOŠ ŽARGI, VILI PEVEC,

PAVLE VOJSKA in PAVLE OREHEK (naj oprost, če smo koga izpustili!) so sicer različno prispevali za uspehe, vendar so poleg tekmovalcev najbolj zaslužni za to, da se je kar 7 ekip GD Dob uvrstilo na republiško prvenstvo in da jih gre 5 na državno prvenstvo.

USPEŠNI PRAV VSI

Najmlajši so bili najboljši v regijskem merilu. Na repu-

bliškem prvenstvu v Ribnici so bili pionirji do 10 let 2., dekleta, ki so največ pokazala na treningu, pa so ob nekaj smole in treme osvojila »le« (še vedno odlično) 8. mesto.

V Kopru so zmagali mladinci z več kot 18 točkami prednosti, članice GD — B so bile druge z 0,50 točke zaostanka. Najboljši sta bili ekipe članov GD A, ki sta osvojili kar prvo in drugo mesto, člani GD B so bili z minimalnim zaostankom četrtri.

TUDI DRUGOD AKTIVNI

Rezultati več kot 3000 vadbeneh ur so bili torej odlični, ob tem pa ne smemo zanemariti tudi drugih aktivnosti društva, ki bo leta 1990 praznovalo 100-letnico.

Blizu 5500 ur prostovoljnih aktivnosti se je zbralo od preteklega občnega zbora. Največ jih je bilo porabljenih za vaje, sledijo pa jim: organizacija letne prireditve in druge aktivnosti z namenom pridobitve potrebnih finančnih sredstev, vzdrževanje doma in opreme, dovoz pitne vode, sodelovanje pri gašenju požarov in drugih intervencijah, strokovno izobraževanje članstva ter ostala dejavnost. Skupaj vključujejo več kot 160 članov, ob pomoči in sodelovanju katerih so v septembru pripravili tudi veliko republiško tekmovanje za pokal Doba, ki se ga je udeležilo več kot 40 ekip iz cele Slovenije. V letošnjem letu pa je pred njimi še prijateljsko srečanje z gasilci iz Hagenbrunn v Avstriji, njihovi najmlajši člani se bodo v okviru dejavnosti MLADI GASILEC na Osnovni šoli Martin Koželj Dob udeležili tekmovanja, velik uspeh pa zanje predstavlja tudi nakup zemljišča, na katerem bi radi v bližnji prihodnosti uredili poligon za vaje.

DELO, DELO

Ko Cirila Zupanca, predsednika društva (poveljnik je Milan Hribar, njegov namestnik pa Tone Azman) povprašaj, v čem je skrivnost njihovega uspeha, meni, da skrivnosti ni. »Je le delo in vaja, vaja in delo,« pravi in dobskim gasilcem resnično ni nobena stvar pretežka.

V njihovih vrstah so prvotolčki, ki obetajo nadaljevanje uspehov, so veterani, ki na mlade prenašajo izkušnje in je »cel« DOB, ki njihova prizadevanja ceni, uspehom ploska in jim skuša po svojih močeh pomagati.

Zadovoljni so in prepričani, da bodo z delom in trdnim voljo uspešni tudi v prihodnje. Ob tem pa se zavedajo, da je uspeh v njihovih rokah in temu bodo kos. Želeli bi le več posluha za njihove finančne potrebe, saj jim zmage in uvrstitve na večja tekmovanja počasi izpraznjujejo ne le klubsko blagajno, temveč tudi žepo članov, njihovih staršev (tako so npr. za ude-

ležbo v Kopru za dva dni in vse prevoze dobili le 7500 po osebi, kar zanesljivo ni »preveč«). O tem ne govorijo radi, pa vendarle je prav, da njihove uspehe primerno nagradimo tako z družbenimi priznanji kot finančno pomočjo. Ostalo bodo tako ali tako radi uspešno opravili sami.

TUDI DRUGI USPEŠNI

Za konec zapišimo, da so

bila zelo uspešna tudi druga naša društva. Tako sta primesti v svojih kategorijah dosegli ekipe DO INDU PLATI (člani IGD A) in TOSAMA (članice CZ), Pirnica Količevo je bila Ekipe GD ROVA — mladinke je bila 4., članice GD Topole so bile 6. Uspešno so nastopali tudi Mengšan, saj so bile njihove članice člani pa v B skupini 7. V. V.

Zmagovalna ekipa članov I. iz Doba, ki je v Kopru osvojila prvo mesto

HELIOS NA SEJMU KEMIJE V MOSKVI

TEHNIČNO ZNANJE IN KVALITETA STA GARANCIJA ZA KREPITEV NAŠIH ODNOSOV S TUJINO

Vsake pet let prirejajo v razstavnih prostorih v parku Sokolniki v Moskvi mednarodni sejem Kemije. Tokrat je bil od 9.—12. septembra 1987. Sejem je tudi letos privabil številne poslovne partnerje iz vseh koncev sveta, ki so razstavljali surovine, polizdelke in končne izdelke ter seveda opremo za tehnologijo. Na sejmu, ki je privabil zelo veliko sovjetskih ljudi, tudi laikov, kot poslovnežev, so bili zaključeni številni posli.

Zanimivo je, da je letos bilo skoraj v modi, da se ne bi v razgovorih dotaknili skupnih vlaganj in ustanavljanja skupnih podjetij, kar je tudi zahteva v prenosni sovjetskega gospodarstva. Jugoslovanski paviljon so obiskali številni predstavniki sovjetskih firm in vladnih ustanov. Sejmsko prireditev pa so kot običajno spremljali številni pogovori o vprašanih tekočega sodelovanja, predvsem pa je bilo težje pogovorov na dolgoročno poslovno tehničnem sodelovanju. Pri teh razgovorih je sodeloval tudi predsednik komiteja za industrijo in gradbeništvo SRS tov. Uroš Slavinec.

O tem ali smo v celoti zadovoljni z opravljenimi pogovori in dogovorjenimi posli bi bilo v tem trenutku preuranjeno soditi, glede na dolgoročno obdelovanje tega tržišča in odnosov, ki imajo dolgoročni pomen. Dejstvo je, da je Helios že vrsto let čvrsto prisoten na sovjetskem tržišču in da je tudi naša bodoča razvojna orientacija usmerjena h krepitvi medsebojnega ekonomskega sodelovanja. Zaradi mnogih sprememb, ki so prisotne v sovjetski politiki in gospodarstvu, katerih posledice je bilo zlasti v letošnjem letu čutiti v medsebojni izmenjavi (izpad izvoza naših izdelkov) predstavlja zadosten dokaz o drugačnem sistemu trgovanja na tem vse bolj zahtevnem tržišču. To dejstvo pa sedanje odnose zaradi teh momentov spreminja v marsičem. Vse te okoliščine namreč tudi z naše strani zahtevajo veliko mero fleksibilnosti in upoštevajo vse prednosti, ki smo si jih ustvarili na sovjetskem tržišču s tehničnim znanjem in kvaliteto. S temi pogovori in strategijo aktivnosti, ki bo sledila, si Helios brez dvoma utrjuje svojo pozicijo, z vsemi komperativnimi možnostmi in prednostmi, ki so izraženi skozi tehnologijo avtolakov in akrilnega emajla. Na tem področju smo na sovjetskem tržišču ena od vodilnih firm, to pa je prednost in obenem možnost za dopolnitev asortimana za avtomobilsko industrijo, industrijo hladilnikov in temu spremljajoče industrije. Poleg tega se odpirajo tudi možnosti za plasiranje škrobnih izdelkov in proizvodnega programa TKK Srpenica. Drugi pomemben segment sodelovanja pa so dolgoročne kooperacije, za katere so bili v teh pogovorih navezani konkretni stiki.

Marjan Bolhar

DRUŠTVO ZA VARSTVO OKOLJA —

Je to Sizifovo delo?

Z jesenjo se je okrepilo tudi delo Društva za varstvo okolja Domžale-Kamnik. Na seji izvršnega odbora so se najprej lotili dveh zazidalnih območij v kamniški občini: dupliške tovarne železniške postaje in Utoku namenjenih površin med Bistrico in obvoznico. Za prvo so našli precej pomanjkljivosti: stoji na plodni zemlji 1. razreda, v srednjeročnem načrtu je še ni bilo, obsegala naj bi kar 15 ha, razprostira se na območju podtalnice, v neposredni bližini so stanovanjske hiše, z domžalsko občino bi se lahko dogovorili za skupni terminal. Za drugo (Utokovo) so zahtevali zmanjšanje, saj je 10 ha občutno preveč. Obenem so opozorili na tehnokratsko taktiko, ki (neglede na resnične potrebe) industriji namenja velike površine (»Za razvoj v prihodnosti«), čeprav potem ostanejo nezazidane in bi jih kmetje še vedno lahko obdelovali.

Drugi del seje je bil namenjen načelnim problemom. Obsodili so logiko gradbenih podjetij, ki najraje zidajo na produ, saj obenem dobijo zastoj gramoz. Dvignili so tančico z birokratske taktike: narediš rano (»začasno« smetišče, kamnolom, manjši industrijski kompleks, cesto...) v naravo, potem pa jo širiš ali časovno podaljšuješ, sprenevedajoč in izgovarjajoč se: »Tukaj smo

že toliko investirali... kar je, je... še vedno bolje, da prestavljamo in delamo škodo še drugje... kamor je šel bik, naj gre še štrik...!« In začasne stvari postanejo večne, majhne velike, ... Verjetno poznate tudi tisto narodno: V načrtu namenijo izgubo 100 ha plodne zemlje, čeprav bi je rabil le 30 ha. Ko ljudje ogorčeno protestirajo, načrt zmanjšajo na 50 ha in se tr-

kaš po prsih, da si uslišal samoupravne zahteve občanov. Ali pa zasvinjša reko do take mere, da je ljudem potem še vseeno. Moto naše birokracije se glasi: Treba si je drzniti (za družbeni denar)!

Ker so člani Zveze za varstvo okolja tudi pravniki, jih bo Društvo za varstvo okolja bolj pogosto prosilo za pomoč. Vse dvomljive posege v okolje bo izvršilni odbor društva posredoval javnemu tožilcu.

Ob koncu sestanka so sprejeli sklepe:

— izvršnim svetoma občin bomo poslali ultimatum o smetiščih pri Dobu in Duplici;

— občni zbor društva bo oktobra;

— na občnem zboru bomo razpravljali o ustanovitvi ločenih društev (s skupno koordinacijo) v obeh občinah in izvolili nov izvršni odbor.

Mimogrede. Ali veste, kaj je s kompostarno?

In Sizif? Ker je izdal skrivnost bogov, bo še naprej neuspešno valil skalo na vrh hriba v grškem podzemlju.

Ob tednu boja proti sladkorni bolezni

Zakaj toliko govorimo in pišemo o sladkorni bolezni, zakaj celo »teden boja proti sladkorni bolezni«? Proti sovražniku, ki ga poznamo, se je lahko bojevali. Sladkorni bolezni se lahko izognemo ali pa jo preložimo za leta in desetletja, če le znamo pravilno živeti, predvsem pravilno jesti.

Sladkorna bolezen je namreč bolezen presnove, je stanje stalno povišanega sladkorja v krvi, kar pa je posledica prirojenih dejavnikov in dejavnikov okolja, kar pogosto deluje skupaj.

Trebušna slinavka, organ ki leži v zgornjem delu trebušne votline, izloča posebno snov, hormon inzulin, ki uravnava prestopanje sladkorja iz krvi v celice telesa. Tega hormona pa včasih ni zadosti, se izčrpa, npr. pri boleznih trebušne slinavke, alkoholikih, pri debelih, pri potomcih ali sorodnikih diabetikov. Nastane motnja ne samo v presnovi sladkorja oz. ogljikovih hidratov, ampak tudi maščob in beljakovin. Ta motnja lahko dolgo časa poteka brez zunanjih znakov in jo ugotovimo samo ob slučajnem, npr.: sistematskem pregledu krvi in urina. Kajti sladkor prehaja tudi skozi ledvice v urin. Tako — s preizkušanjem urina — so bolezen spoznavali že stari narodi, Egipčani pasjo opisali že l. 1550 pr. n. št. Kasneje so jo imenovali diabetes mellitus, kar pomeni »medeno pretakanje«.

Ko se sladkor v krvi postopno viša, se pojavijo tudi zunanji znaki bolezni: žeja, pogosto uriniranje, utrujenost, hujšanje, povečan apetit, motnje vida, zadah po acetonu. Bolezen potrdimo s pregledom krvi in urina, nujno je takojšnje zdravljenje. Bolnik potrebuje ustrezno dieto, včasih dodatno zdravljenje s tabletami, tisti pa, pri katerih trebušna slinavka popolnoma odpove, tudi vsakodnevno injekcijo inzulina. Težji bolniki potrebujejo nekaj tednov bolnišničnega zdravljenja, pa tudi vsi otroci, pri katerih je ta bolezen sicer redka, vedno pa se zdravi z insulinom.

Bolnik, ki posluša in se drži nasvetov zdravstvenih delavcev, ki drži ustrezno dieto,

jemlje predpisane tablete ali si daje inzulin, s temi ukrepi vzdržuje skoraj normalno višino krvnega sladkorja in tudi živi normalno življenje. Zaveda se, da bo le tako odložil ali tudi preprečil nastanek poznih zapletov na drobni žilicah oči, ledvic, živcev in žil in zgodnjo arteriosklerozo. Te spremembe, ki se jih pri sladkorni bolezni najbolj bojimo, vodijo do slepote, odpovedi ledvic, odmrtja prstov nog ali srčne oz. možganske kapi.

In kaj lahko naredimo v boju proti tej tako hudi, pa tudi tako razširjeni bolezni?

Ima jo 3—6 % prebivalstva na svetu, v Sloveniji imamo registriranih blizu 60.000 bolnikov, v Domžalah 800 bolnikov s sladkorno boleznijo.

Bolezen se da preprečiti ali za dolga leta odgoditi — za to je potreben samo zdrav način življenja. V prvi vrsti je potreben zdrav način prehrane. To pomeni, da pojemo toliko, kolikor porabimo. Če pa pojemo preveč ali porabimo premalo, vodi to v debelost. In debelost, ki je najbolj pogosta motnja presnove sploh, vodi pogosto v izčrpanje žleze slinavke in s tem v sladkorno bolezen. Posebno bi morali paziti na normalno telesno težo sorodniki sladkornih bolnikov, žene ki so rodile nad 4500 gr težke otroke in vsi starejši ljudje. Za vzdrževanje normalne telesne teže je potrebnih 5 dnevni, ne preobilnih, nemastnih obrokov hrane in pa dosti gibanja. Moderni človek preveč sedi in se vozi, premalo hodi in teče. Z gibanjem porablamo zaužito hrano in krepimo notranje organe

in mišice, istočasno pa sproščamo živčne napetosti. Tudi stalne napetosti ali »stres« nam zvišujejo krvni sladkor in tako pospešujejo razvoj sladkorne bolezni in arterioskleroze. Torej: živimo zdravo, pa se nam tudi sladkorne bolezni ne bo treba bati.

Razvojni zavod sporoča:

Mengšani — sedaj pa telefoni za vas!

Samoupravna komunalna interesna skupnost Domžale, skupaj s Podjetjem za PTT promet Ljubljana, poziva vse občane — interese za nove telefonske številke, ki gravitirajo na telefonsko centralo Mengeš, da izpolnijo predloženi vprašalnik. Obstaja namreč možnost, da se tudi v Mengšu poveča telefonska centrala in zgradimo manjkajoče telefonsko omrežje, v kolikor bo zadostno število interesentov s tega področja.

Okvirna finančna obveznost zainteresiranih pri združevanju sredstev znaša po cenah 1. oktobra 1987:

- 600.000 din za gospodinjstva (telefonska številka)
- 1.200.000 din za delovne organizacije in obrtnike (telefonska številka).

Obstaja možnost obročnega odplačevanja v 6 obrokih.

Poleg zgoraj navedenih stroškov je obveznost naročnikov, da pred samim priklopom na telefon plačajo še takrat veljavni prispevek Podjetju za PTT promet Ljubljana, oproščeni pa so prispevka Območni SIS za PTT promet Ljubljana.

Okvirni rok za priključitev interesentov na telefonsko omrežje je do konca leta 1990 — natančneje bo ta rok opredeljen, ko bo ugotovljen interes občanov Mengša za to akcijo. Predvidevamo, da bi podpis pogodb z občani stekel v mesecu novembru 1987. Obveznost občanov in delovnih organizacij, ki se vključujejo v to akcijo je enaka tisti, ki velja po današnjih cenah za »akcijo 4000 telefonov« v Domžalah in predelih, ki gravitirajo na telefonsko centralo Domžale.

Še nekaj besed o poteku akcije »4000 telefonov« v Domžalah: objekt — prizidek k PTT objektu Domžale je zgrajen ter bo svečano predan v uporabo sredi oktobra. Montažna dela same nove digitalne telefonske centrale še niso pričeta, s tem da Podjetje za PTT promet Ljubljana kljub velikim finančnim težavam nekako zagotavlja končni rok montaže centrale v istih terminih kot je bilo predvideno po programu aktivnosti. Za enkrat vse kaže, da bodo izpolnjeni roki priključitve novih naročnikov, skladno z medsebojnimi pogodbenimi določili.

PRIJAVNICA

(Priimek in ime oziroma naziv delovne organizacije)

STANUJOČ: (Naslov)

IZJAVLJAM, DA ŽELIM PRIDOBITI NOVO TELEFONSKO ŠTEVILKO (ČE VEČ, NAVEDITE KOLIKO) NA OBMOČJU TELEFONSKE CENTRALE MENGEŠ TER DA SEM PRIPRAVLJEN SOFINANCIRATI RAZREŠITEV TELEFONSKIH ZMOGLJIVOSTI V MENGEŠU.

VLOGO ZA DODELITEV TELEFONSKE ŠTEVILKE IMAM VLOŽENO NA POŠTI OD DNE

Datum:

Datum: Lastnoročni podpis

IZPOLNJENE PRIJAVNICE DOSTAVITE NA NASLOV: DO RAZVOJNI ZAVOD DOMŽALE, LJUBLJANSKA 76, 61230 DOMŽALE.

Trzinski krajevni praznik. Kulturni spored so pripravili učitelji in učenci domače OŠ Edvarda Kardelja

9. oktober krajevni praznik TRZINA!
Spomin na padle partizane
Petnajst let obstoja KS Trzin

Prvo praznovanje krajevnega praznika

Pred dnevi so se zbrali v dvorani DPO v Trzinu mnogi domačini, ki so tako ali drugače vključeni v delo krajevne skupnosti ali družbenopolitičnih organizacijah, da proslavijo 9. oktobra, ki so ga prevzeli za svoj krajevni praznik in letos tudi prvič praznovali.

V slavnostni besedi je govornik, predsednik krajevne konference SZDL Jože Kosmač pojasnil, zakaj je bil prav 9. oktober povzet krajevni praznik. Na ta dan leta 1944 so domobranci zagrešili velik zločin saj je okupator skupaj s svojimi pajdaši raztrganci in nemškimi orožniki na Podgorškovi domačiji na Jemčevi ulici ubil trojico vodilnih okrajnih političnih delavcev: sekretarja okrajnega komiteja KPS Mengeš Janeza Burja-Miška, člana okrajnega odbora OF Mengeš Miha Vrhovnika-Blaža in načelnika okrajne gospodarske komisije Mengeš Jožeta Podgorška-Rudija. Na predvečer tega dne so vsi trije tovariši prišli vsi premočeni in utrujeni iz Tuhinja čez polje v Trzin na Podgorškov dom. Okrog 4. ure zjutraj so hišo obkolili nemški orožniki in domobranci iz Mengša in Domžal ter šli naravnost nad hlev, kjer so ti trije na mrvi spali. Uboj vseh treh tovarišev je bil zelo krvav in krut, saj so jih po nekaj streljih zvalčili s krampi za mrvo izpod nje, napol žive ali mrtve pretepali, na koncu pa izkazene, da jih skoraj ni bilo spoznati, na dvorišču dokončno ubili.

Istočasno pa v Trzinu obeležujejo tudi 15-letnico delovanja Krajevne skupnosti, ki je bila ustanovljena po sklepu zbora volilcev spomladi l. 1971, uradno delovanje Krajevne skupnosti pa je pričelo 1. januarja 1972.

V pregledu doseženih uspehov se je Jože Kosmač spomnil različnih pridobitev, gradenj, opravljenega dela, ki ga ni bilo malo. Pridobitve so na mnogih področjih prispevale k sedaj že dokaj urejenemu in normalnemu utripu življenja v KS.

V nadaljevanju prireditve so navzoči prisluhnili kulturnemu sporedu, ki so ga pripravili na domači osnovni šoli, ob sklepu pa so Trzinci pripravili tudi tovariško srečanje.

Prireditve so ponesli vence k spomenikom...

Za konec še tole

OBVESTILO!

Društvo za boj proti sladkorni bolezni DOMŽALE vabi vse sladkorne bolnike, tudi tiste, ki še niso člani društva, da se 13. novembra 1987 ob 16. uri udeležijo OBCNEGA ZBORA društva, združenega s predavanjem dr. Janeza Svolfjška: O POSLEDICAH SLADKORNE BOLEZNI. Predavanje bo v ZD DOMŽALE, trakt »C« — kletna predavalnica. Članom društva posebnih pisnih vabil ne bomo pošiljali.

Vabljeni! Dr. Kokalj-Limbek Breda
Društvo za boj proti sladkorni bolezni, Domžale

Za demokratične volitve

Oglašam se na članek iz 15. številke Občinskega poročevalca na 2. strani. Bralci naj bi povedali svoje mnenje o spremembah volilne zakonodaje.

Prav. Zavzemam se za neposredne volitve od krajevne skupnosti do federacije (da bom na listku lahko obkrožil (črtal) tudi člane predsedstva SFRJ!)

O samem članku pa tole:
1. Rad imam zgoščena besedila, a članek je le preveč okleščeno pojasnil, napovedi stavkov in razlag. Zato je težko razumljiv. Pravzaprav ne več točno, »kam pes tace« (ali pa oblast šapo). In še tiskarski škrat je pridal

svoje.
2. V postopku pred javno razpravo in med njo ne bi smeli posameznih predlogov spremljati s podatkom manjšinski. To je zavajajoče! Celo nesprejemljivo, če se javna razprava niti še začela ni! Je kdo že sploh preštel število glasov za posamezne predloge? Mislim, da je ta manjšinskost bolj želja (zahteva) delovne skupine, ne pa razporeženja ljudi. Prav je tudi, da predloge merimo po kakovosti, ne pa po številu predlagalcev.
3. Članek govori o zakonodaji. Zato v besedilu ne sme biti prostora za: naj se, naj uveljavi, prizadevati si, naj bo...

IGOR LIPOVŠEK
LENASI

Je res pamet boljša kot žamet?

Strokovne in politične strukture že več let opozarjajo, da je v naši družbi premalo cenjeno znanje oziroma da v tako majhnem gospodarstvu kot je slovensko in jugoslovansko ne izkoriščamo dovolj znanja, ki ga imajo visoko strokovni kadri. Čeprav vemo, da bomo lahko le z izkoriščanjem znanja in sposobnosti sledili tehnološkemu dosežkom v svetu, v tej smeri naredimo bolj malo. Vzgojno izobraževalni sistem ne sledi dovolj tem ciljem, ker je preveč naravnani na izobraževanje poprečnih in podpoprečnih učencev, sistem nagrajevanja po delu v združenem delu je naravnani preveč uravnilovsko in nenazadnje, marsikje se visoko strokovnih kadrov celo bojijo, ker bi jih ti izpodrinili z njihovih položajev. Upoštevati moramo tudi, da taki kadri praviloma nimajo dovolj raziskovalnih oziroma razvojnih možnosti in se zaposlijo na delovnih mestih, kjer njihov strokovni potencial še daleč ni izkoriščen.

Da bi te probleme vsaj ublažili je v lanskem letu sprejeti sporazum o štipendiranju prinesel novost — štipendiranje nadarjenih učencev. Seveda samo štipendiranje nadarjenih učencev še ne rešuje problema, treba je izvesti še niz spremljajočih aktivnosti. V prvi vrsti je potrebno odkrivati, kdo so nadarjeni učenci, jih potem spremljati in vzpodbujati tekom izobraževanja, nuditi možnosti, da dosežejo čim višjo stopnjo izobrazbe, ustrezno zaposliti in jim nuditi možnosti nadaljnega izpopolnjevanja.

V osnovni šoli smo v preteklih dveh desetletjih že odkrivali nadarjene učence, vendar ostalih spremljajočih aktivnosti ni bilo, zato se je tudi s tem delom prenehalo. Na osnovi navedenega sporazuma o štipendiranju smo v lanskem letu ponovno začeli odkrivati nadarjene učence tako v osnovni kot srednji

šoli, na višjih in visokih šolah pa to delo še ni začelo.

Tako smo tudi v Domžalah v lanskem letu pričeli odkrivati in štipendirati nadarjene učence. Osnovne in srednje šole so evidentirale 37 nadarjenih učencev, vendar jih le 12 izpolnjuje vse kriterije, določene v sporazumu o štipendiranju. Po poklicnih profilih pa je sestav naslednji: 7 naravoslovno matematičnih tehnikov, in po eden družboslovno jezikovni tehnik, elektrotehnik, elektronik, gradbeni tehnik, strojni tehnik in študent akademije za likovno umetnost.

Tudi v letošnjem letu je bilo evidentiranih 37 učencev, pogoje za to štipendijo pa jih izpolnjuje 14 in sicer 7 naravoslovnih tehnikov, dva na družboslovni in splošno kulturni šoli, dva elektrotehnik, elektronika, en strojni tehnik, en dipl. ekonomist in en dramaturg.

Ob pregledu poklicne izobraževalne strukture ugotovimo, da štipendiramo tudi učence in študente s suficitarnimi poklici, vendar ob nadarjenosti suficitarnost poklica ne more in ne sme biti ovira.

Zavedati se moramo, da štipendija nadarjenemu učencu ni mišljena kot materialna pomoč, ampak kot vzpodbuda za nadaljnji študij in nagrada za njegove dosežke, čeprav višina štipendije ni sorazmerna doseženim rezultatom.

Z odkrivanjem nadarjenih učencev, ki še ni dovolj dorečeno in štipendiranjem je opravljen le prvi del razvoja visoko strokovnih kadrov, bojimo pa se, da združeno delo ne bo dovolj sprejelo in spremljalo tega izziva, čeprav je edino v tem njegova perspektiva. Vsakodnevno namreč ugotavljamo, da je nujno potrebno prestrukturirati gospodarstvo, v katerem se bo izkoriščala pamet, ne pa fizična moč, ki je v naši občini tudi že primanjkuje.

V primeru, da združeno delo naše občine ne bi sprejelo teh kadrov, nam bodo ušli v druge občine ali celo v tujino.

Izkušnje iz nekaterih drugih slovenskih občin so zelo vzpodbudne, kajti njihovo združeno delo se živo zanima za nadarjene kadre in jih močno želi kadrovsko štipendirati.

J. C.

Možnosti učenja tujih jezikov v Domžalah

Razgibana dejavnost Delavske univerze na področju jezikovnega izobraževanja

Znanje tujih jezikov je izredno pomembno za razvoj znanosti, tehnike in tehnologije, skratka za napredek celotne družbe. Družba se ne more razvijati kakovostno le z vrhunskimi posamezniki, temveč z množično ustvarjalnostjo, za to pa je potrebna višja stopnja znanosti, kar velja tudi za tuje jezike.

Delavska univerza Domžale je v skladu z načrtovanim razvojem gospodarstva v občini Domžale ter sodelovanjem združenega dela z nemško govorečimi delžalami pripravila dolgoročni program usposabljanja otrok, mladine ter odraslih na področju tujih jezikov.

Program usposabljanja tujih jezikov nemščina/angleščina

I. Tečaj tujih jezikov za predšolske otroke (nemščina, angleščina).

II. Tečaj tujih jezikov za učence 1. razredov Osnovnih šol (nemščina, angleščina).

III. Program fakultativnega pouka nemščine za učence 3. razredov Osnovnih šol.

IV. Tečaj tujih jezikov za učence 5. in 6. razredov Osnovnih šol (nemščina).

V. Tečaj tujih jezikov za učence 7. in 8. razredov osnovnih šol (nemščina).

VI. Tečaj tujih jezikov za odrasle oz. mladino, študente, občane (nemščina, angleščina, italijanščina, ruščina).

Programi, pouk in izvedba tečajev tujih jezikov predšolski otroci v VVO (nemščina, angleščina)

Vpisi za predšolske otroke in učence v Osnovnih šolah predvidoma potekajo po ustaljenem postopku. V VVO se otroci ob vpisu v »Malo šolo« istovrstno lahko vpišejo tudi v tečaje tujih jezikov (angleščina oz. nemščina). Prijavnice dobe starši v VVO ter jih izpolnjene pošljejo na Delavsko univerzo Domžale. Z novim šolskim letom vpisujemo izključno šoloobvezne otroke zaradi tega,

da formiramo skupine iste starosti.

Učenci v Osnovnih šolah (nemščina do 8. razreda, angleščina do 4. razreda)

Ob vpisu otrok v 1. razred dobe starši pri svetovalni službi na šoli ali pa kasneje, praviloma v mesecu septembru pri razredniku »prijavnico« v kateri so navedeni vsi podatki v zvezi s tečajem tujih jezikov.

Enako velja tudi za učence 3. razredov (fakultativni pouk nemščine) ter učence 5., 6., 7. in 8. razredov Osnovnih šol, da dobe vse podatke v zvezi z izvedbo tečajev.

Pouk poteka po izbranih programih za vsako starostno skupino in sicer celo šolsko leto od septembra do junija.

Jesenski semester traja od septembra do januarja (50 ur), spomladanski semester traja od februarja do junija (50 ur). Pouk je organiziran v popoldanskem času, da se učenci odpočijejo, osveže in tako lažje slede pouku.

V skladu z učnim načrtom so predvidene govorilne ure, roditeljski sestanki in odprte učne ure za starše. Pri fakultativnem pouku nemščine za učence 3. razredov se znanje ocenjuje v skladu s »Pravilnikom o ocenjevanju«. Ocena se vpiše v spričevalo.

Vsa ostala pojasnila dobe starši in učenci na uvodnem sestanku.

Tečaj za odrasle

Odrasli imajo možnost študija tujih jezikov v: začetnih, nadaljevalnih ter tečajih III. stopnje in konverzacijskih tečajih angleščine, nemščine, italijanščine ter ruščine.

Vpisi v jesenski semester (september—januar) so v mesecu septembru. Vpisi v spo-

mladanski semester (februar—junij) so v mesecu januarju. En semester obsega 100 šolskih ur predavanj in sicer: v popoldanskih oz. večernih urah 2 x 3 ure tedensko. Ob zaključku tečaja prejmejo slušatelji ustrežna potrdila.

Literaturo oz. učbenike prekrbi Delavska univerza Domžale.

V mengeškem Domu počitka

Žarek sonca v jeseni življenja

Ob koncu septembra, ko je bilo še nenavadno toplo in lepo vreme, so v mengeškem Domu počitka brezplačno nastopili ansambla Stoparji iz Loke pri Mengšu in Nagelj ter harmonikar Milan Resnik, spontano prireditelj je na dvorišču pod kostanjem vodil priljubljeni Boris Kopitar, direktorja doma Srečka Berčiča pa smo tokrat srečali v kuharski obleki, s pravo kuharsko kapo, saj je sam tudi pekel dobrote in jih stregel svojim oskrbovancem. Prireditelj je na hitro, toda odlično, organiziral fotoreporter Vido Repanšek.

Ansambel Stoparji iz Loke pri Mengšu so v Domu počitka nastopili že večkrat in zato so tudi letos poželi lep aplavz. Prvič pa so se oskrbovancem predstavili letošnji amaterji leta iz radijske oddaje Kar znaš - to veljaš - ansambel Nagelj, ki so v zadnjem času močno napredovali, posebno z novo pevko, tako da se obeta še en odličan ansambel v našem koncu. Milan Resnik, virtuoz s harmoniko — pred nedavnim je zmagal celo na mednarodnem tekmovanju v Italiji in tako samo še potrdil izvrstno kvaliteto — je zaigral več skladb s svoje nove kasete. Vmes pa je veselo stresal iz rokava Boris Kopitar in prenekaterega oskrbovanca oz. oskrbovanko spravil v neustavljivi smeh.

Posebno se je potrudilo tudi strokovno osebje Doma počitka, z direktorjem Srečkom Berčičem na čelu, saj so svoj delovnik podaljšali v popoldne in večer, vse samo zato, da bi bili vsi v domu zadovoljni in da bi jim piknik na prostem ostal v

spominu tudi v dolgih jesenskih in zimskih dneh. Cvetličarka Marjeta Šuštar je najstarejši oskrbovanka 95-letni Ivani Lednik podarila sopek, ki smo ga ji odnesli v sobo: Milan je ves čas igral, Vido pa slikal.

»Prinesli ste nam žarek sonca v jesen življenja...« se je na koncu v imenu vseh zahvalila ansambelma, harmonikarju, voditelju in organizatorju prof. Jožefa Berčiča. Vsi nastopajoči so obljubili, da se ob letu spet vidimo v Domu počitka. Vsesplošno zadovoljstvo, ki smo ga lahko razbrali z obrazov oskrbovancev, je to misel pokrepilo, večurno brezplačno igranje oz. zabavanje starejših občanov pa je tudi potrdilo visoko zavest vseh sodelujočih. V mengeškem lepem in čudovito urejenem Domu počitka je tako minil še en dan, ki je bil drugačen, napolnjen z najlepšo vsebino. Hvala glasbenikom in osebju v imenu vseh starejših občanov!

I. Sivec

AIDS – ne okužite se zaradi nevednosti

AIDS je bolezen, o kateri veliko govorimo, o kateri se veliko bere in piše, zato bomo skušali najpomembnejše informacije o tej bolezni zapisati tudi v našem glasilu in vam tako mogoče tudi pomagati.

Kaj je AIDS?

To je bolezen, pri kateri človek izgubi svojo naravno odpornost — to je obrambno zmoglost pred okužbami.

Zaradi zmanjšane odpornosti postane človek dovzetnejši za najrazličnejše okužbe ali rakasta obolenja, ki zdravega človeka ne bi prizadele v tako težki obliki.

Kaj povzroča AIDS?

AIDS povzroča virus, ki se imenuje HIV. Virus lahko v človeku dalj časa miruje. Tak človek je zdrav nosilec brez znamenj bolezni, vendar ga moramo smatrati kot kužnega. Čas od okužbe z virusom do pojavnosti bolezenskih znakov je od šest mesecev do pet ali še več let.

Kakšna so znamenja bolezni?

— slabo počutje, dalj časa trajajoča povišana telesna temperatura, driska, hujšanje, nočno potenje, otekle bezgavke,

— pljučnice, ki so težko ozdravljive in se rade ponavljajo,

— pogoste okužbe z glivicami, z virusom herpesa in paraziti,

— vrsta nevroloških znamenj.

Kako se virus prenaša?

— s spolnimi odnosi z okuženimi osebami,

— z brizgalkami, iglami in drugimi ostrimi predmeti, ki so bili v stiku z okuženo krvjo (narkomani),

— s prenosom z okužene matere na otroka v nosečnosti, med porodom in pri dojenju.

DO OKUŽBE PRIDE LE, ČE VIRUS PRIDE V KRI!

Z AIDS-om se ne moremo okužiti:

Pri posegih v zdravstvenih organizacijah, pri dajanju in sprejemanju krvi za transfuzijo ter pri presaditvi organov, pri družabnih stikih v družbi, na delovnem mestu, v javnih lokalih, na prevoznih sredstvih, v šoli in drugih kolektivih, pri rokovanju, s hrano, z vodo, v bazenih, po zraku, po dotikih živali in po pikih mrčesa.

PREVENTIVNI UKREPI

— preiskovanje krvi in krvnih sestavin na prisotnost protiteles za virus,

— razkuževanje pribora za zdravstvene posege ter uporaba igel, brizgalk in drugega materiala za enkratno uporabo,

— prosvetljevanje in zdravstvena vzgoja prebivalstva.

JE AIDS OZDRAVLJIV?

Bolezni zaenkrat ne znamo zdraviti. Le začasno lahko nekoliko umirimo morebitno okužbo, ki izčrpava bolnika in mu s tem podaljšamo življenje. Cepiva ni, največji optimisti menijo, da bomo zdravilo dobili v naslednjih 5 do 15 letih.

KAJ LAHKO STORIM SAM?

— uporabljam kondom pri vsakem spolnem občevarjanju,

— izberem varne oblike spolnih odnosov

— čim manj menjam spolne partnerje

— izogibam se spolnega občevarjanja s partnerji, ki jih ne poznam dobro,

— preprečujem stik krvi, urina, blata, semenske tekočine ali izločka iz nožnice partnerja s svojo krvjo, nožnico, črevesom ali usti.

ŽIVLJENJE Z OKUŽENIMI OSEBAMI NI NEVARNO ZA NIKOGAR, KI PRIHAJA Z NJIMI V STIK PRI OBIČAJNEM DRUŽINSKEM ŽIVLJENJU, DRUŽABNEM ŽIVLJENJU, NA DELOVNEM MESTU IN DRUGJE.

Mislite, da še ne veste vsega? Vprašajte svojega zdravnika! Pomagal vam bo, ali vas napotil k ustreznemu strokovnjaku.

Ob tednu otroka

Teden od 5. do 12. oktobra je bil namenjen otrokom in naši skupni skrbi za njihov zdrav razvoj.

Svetovni dan otroka sta ustanovila mednarodna unija za varstvo otrok in organizacija UNICEF z namenom, da spomnita vse narode sveta na njihovo odgovornost do otrok.

V naši državi smo se glede na probleme, ki spremljajo to področje, odločili, da bo geslo tega tedna »OTROK — DEMOGRAFSKA IN MIGRACIJSKA GIBANJA«. S tem geslom smo želeli opozoriti na slabosti in probleme, ki spremljajo razvoj prebivalstva in jih zlasti boleče občutijo otroci, ki v nekaterih naših okoljih nimajo ustreznih pogojev za življenje.

Besede OTROCI SO NAŠE

NAJVEČJE BOGASTVO, S NAŠA PRIHODNOST pravečkrat ostajajo le besede, ki praksi ne najdejo odziva, saj vse preveč dni in tednov v letu kot zaradi vsakdanjega tempa življenja, želje po boljšem življenju, skrb za otroke potiska v ozadje. Naše družine v velikokrat zaradi objektivnih, tudi osebnih težav niso varno zavetje otrok, pa tudi družba kot celota premalo skrbi namesto nja vsem otrokom, njihovi prihodnosti, ki bo tudi naša prihodnost.

Zato naj letošnji TEDEEN OTROKA pomeni ne le povečano skrb za otroke, temveč tudi našo odločitev, da bo naša skrb za otroke naša vsakdanja skrb za našo skupno prihodnost.

Domžalski pionirji – republiški prvaki v košarki

Mladi domžalski košarkarji so dosegli nov odmeven uspeh v nizu letošnjih izvrstnih uvrstitev. Na finalnem turnirju republiškega pionirskega košarkarskega prvenstva, ki so ga 11. oktobra pod pokroviteljstvom Skupščine občine Domžale v dvorani OS Vencija Perka pripravili domžalski košarkarski delavci, so bili najboljši in tako po letih 1962 in 1964 tretjič v zgodovini domžalske košarke osvojili naslov republiškega pionirskega prvaka.

Republiški prvaki ekipa KK Domžale
Od leve proti desni: stojijo — statistik Kisela Sašo, Trifunovič Rado, Grudnik Erik, Gorenc Boris, Pajnič Matej, Vasle Jan, Mazovec Bogdan, trener Gorjan Lado
Prva vrsta: Plavčak Štefan, Bolta Franci, Zevnik Rok, Lenarčič Jani, Lukša Niko, Košak Marjan, Bolta Marko, Flerin Roman

Letošnje republiško košarkarsko prvenstvo, ki se pričelo v aprilu, je bilo eno najbolj množičnih doslej, saj se je v predtekmovalju pomerilo v dvanajstih skupinah kar 72 moštvo z številnih krajev Slovenije. »domžalski« finale pa so se uvrstila le štiri najboljša moštva: Mineral Slovan in Iskra Delta Ježica iz Ljubljane, Iskra iz Nove Gorice ter Domžale.

Domžalski košarkarji (letnik 1973 in mlajši) so do finalnega turnirja zaigrali petnajstkrat in utrpeli le en poraz. V tekmi za vstop v finale so premagali Iskra Delta Ježico z 68:62, pri čem pa je bila zmaga lažja kot govori končni rezultat, saj so ob polčasu vodili že s 24 točkami razlike. V drugi polfinalni tekmi je novogoriška Iskra premagala košarkarje Slovana, tako da je Domžale republiškem prvaku za leto 1987 odločala razburljiva in kakovostna tekma med Iskra in Domžalci.

Domžalčani so v finalu, v katerem jih je spodbujalo okrog 350 gledalcev, pričeli silovito in si v drugi minuti tekme priigrati že šest točk prednosti, na odmor pa so

odšli s tremi točkami prednosti (39:36). Tudi pričetek drugega polčasa je povsem pripadel gostiteljem, ki so v 21. minuti vodili že z desetimi zadetki prednosti (55:45). Kljub temu pa tekma še ni bila odločena, saj je na drugi strani kot za stavo zadeval 192 cm visoki Novogoričan Dornik, ki je v finalni tekmi dosegel kar 48 košev. Po višini nekoliko nižje moštvo Domžal je

uspešno vzdrževalo prednost tudi z meti od daleč, saj so dosegli kar pet trojk. Minuto pred koncem tekme so Novogoričani prvič povedli (66:67). Pri neodločenem izidu 67:67 je 24 sekund pred koncem nekdo izmed igralcev Iskre napravil korake, Domžalčani pa zadnje priliko niso izkoristili, tako da je o prvaku odločal petminutni podaljšek. Že v prvi minuti

podaljška je zaradi petih osebnih napak moral iz igre najboljši strellec prvenstva Novogoričan Dornik, minuto kasneje pa še najboljši igralec prvenstva Domžalčan Gorenc. Ko je že vse kazalo, da bo potreben še drugi podaljšek, je Matej Pajnič le dve sekundi pred koncem dosegel zmagoviti koš.

Z zmago na finalnem turnirju so mladi domžalski košarkarji naslovu mladinskih republiških prvakov in državnih viceprvakov dodali še naslov pionirskih prvakov in s tem potrdili kakovostno delo trenerja Lada Gorjana z mladimi igralci. Uspeh domžalskih pionirjev vsekakor ni bil naključen, temveč je plod vztrajnega in vestnega dela. Za prvenstvene tekme so se namreč pripravljali petkrat tedensko, v šolskih počitnicah pa so trenirali celo dvakrat dnevno, udeležili pa so se tudi desetdnevnega košarkarskega tabora.

Na finalnem turnirju v dvorani Vencija Perka je okrog 350 ljubiteljev košarke spremljalo kakovostno košarko štirinajstletnikov in mlajših, ki so z igro potrdili, da v Sloveniji raste nov rod obetavnih košarkarjev. Za najboljšega igralca prvenstva so trenerji razglasili Domžalčana Borisa Gorenca, najboljši strellec je bil Novogoričan Mitja Dornik s 70 zadetki, priznanje kot najboljši strellec trojk pa je prejel Domžalčan Marjan Košek, ki je v dveh tekmah dosegel štiri trojke.

Trener Lado GORJAN po novem uspehu svojih varovancev ni skrival zadovoljstva: »Današnji uspeh je ponovno potrdil, da z mladimi košarkarji dobro delamo in da so smernice naše organizacije dela natančno in dobro izdelane. Pionirsko moštvo sem pričel oblikovati pred štirimi leti. V tem obdobju so fantje načrtno in vestno vadili. Ze lani smo moštvo vključili v redno tekmovanje kot leto mlajšo ekipo, kjer smo si nabirali izkušnje, ki smo jih letos maksimalno izkoristili. Kot trener mladinske in pionirske reprezentance Slovenije spremljam razvoj mladih košarkarjev in menim, da je ta generacija košarkarjev ena najkakovostnejših, med njimi pa izstopa tudi nekaj domžalskih igralcev.«

Zmage se je veselil tudi 13-letni, 185 cm visoki Boris GORENC, po mnenju trenerjev najboljši igralec prvenstva: »Vesel sem naslova pionirskih prvakov, ki pa smo ga po tihem tudi pričakovali. S svojo igro na prvenstvu sem zadovoljen in upam, da jo bom ponovil tudi v pionirski reprezentanci Slovenije. Moja želja in cilj pa sta, da bi v prihodnosti zaigral tudi za člansko moštvo Domžal.«

»V finalni tekmi smo prikazali najboljšo igro doslej, izdatno pa nam je pri tem pomagalo tudi vzpodbujanje gledalcev. Ker smo po višini nekoliko nižje moštvo, smo morali poskušati tudi z meti od daleč. Sicer

pa smo po štirih letih skupnega igranja že uigrano moštvo. Želim se uvrstiti v republiško reprezentanco in tudi v prihodnje uspešno nastopati za KK Domžale,« nam je povedal kapetan

REPUBLIŠKI PRVAKI SO POSTALI:

- 4 Marjan KOŠAK
 - 5 Franci BOLT
 - 6 Matej PAJN
 - 7 Jan VASLE
 - 8 Niko LUKŠA
 - 9 Erik GRUDNIK
 - 10 Boris GORENC
 - 11 Mare BOLTA
 - 12 Roman FLERIN
 - 13 Rok ZEVIK
 - 14 Štefan PLAVČAK
 - 15 Rado TRIFUNOVIČ
 - 16 Bogdan MAZOVEC
 - 17 Jani LENARČIČ
- trener: Lado GORJAN

zmagovalnega moštva in najboljši izvajalec trojk Marjan KOŠAK.

Domžalski pionirji in mladinci so na najboljši možni način zaključili letošnja prvenstvena tekmovanja, v teh dneh pa v drugem delu prvenstva Slovenije zelo uspešno tekmujejo tudi domžalski kadeti. Po besedah trenerja Gorjana lahko tudi od njih pričakujemo vidnejšo uvrstitev.

Igor MATIČIČ

IZJAVI OB USPEHU:

Predsednik komisije za pionirsko košarko pri KZS in delegat finalnega turnirja Ostoje Kristjan:

Kot rezultat dolgotrajnega dela z mladimi ekipami je bila kvaliteta turnirja zelo dobra. Izrazito bolj tekočo igro sta pokazali ekipi Domžal in Gorice, medtem ko sta na ljubljanski ekipi imeli zelo dobre posameznike, vendar so ti pokazali slabšo igro; so manj izkušeni in imajo slabše živce. Ekipa Slovana igra izrazito trdo, celo preostro košarko tako, da ni lepa za oči. Glede na lepoto igre sem mnenja, da igrajo Domžale najbolje, posebno zanimiv je igralec Gorenc, ki je visok in z dobrim tehničnim znanjem.

Mnenje enega od staršev igralcev (dr. Janeza Vasleta):
»Videl sem samo II. polčas zadnje tekme; bilo je napeto! Če bi prišlo še do podaljška, bi že zmanjkalo igralcev. Sicer pa ekipi čestitam in želim, da bi jim bila to vzpodbuda za naprej, za še boljše treninge ter da bi se v drugih kategorijah kdaj dosegli take uspehe.

Jesenski kros 87

Zveza telesnokulturnih organizacij občine Domžale — Svet za šolski šport in Atletski klub Domžale sta v četrtek, 1. 10. 1987 organizirala občinski Jesenski kros 87. Prireditev je bila izvedena v Športnem parku Domžale ob lepem vremenu z lepo udeležbo vseh osnovnih šol. Rezultati niso zaoznanjali, zmagovalci pa so postali naslednji:

- mlajše pionirke — letnik 1979, dolžina proge 500 m — Nada BANIC OS Šlandrove brigade, mlajši pionirji — letnik 1979, dolžina proge 500 m — Simon SMOLNIKAR OS Martin Koželj Dob, mlajše pionirke — letnik 1978—1977, dolžina proge 500 m — Urška POVŠE OS Vencija Perka, mlajši pionirji — letnik 1978—1977, dolžina proge 500 m — Mirsad BESIC OS Vencija Perka, mlajše pionirke — letnik 1976, dolžina proge 1000 m — Marjanca JAGUŠIČ OS Vencija Perka, mlajši pionirji — letnik 1976, dolžina proge 1000 m — Igor CERAR OS Jurij Vega Moravče, mlajše

- pionirke — letnik 1975, dolžina proge 1000 m — Silvana ĐURINAC OS Radomejske čete Preserje, mlajši pionirji — letnik 1975, dolžina proge 1000 m — Sašo NOVAK OS Šlandrove brigade, mlajše pionirke — letnik 1974, dolžina proge 1000 m — Mateja LUKAN OS Jurij Vega Moravče, mlajši pionirji — letnik 1974, dolžina proge 1000 m — Primož ŽAVBI OS Josip Broz Tito Domžale, starejše pionirke — letnik 1973, dolžina proge 1000 m — Sabina FLERIN OS Matija Beljca Mengeš, starejši pionirji — letnik 1973 — Andrej BARBIČ Atletski klub Domžale, starejše pionirke — letnik 1972, dolžina proge 1000 m — Katja OGOREVC Atletski klub Domžale, starejši pionirji — letnik 1972, dolžina proge 1000 m — Janko POGAČAR SKUŠ Domžale, mlajše pionirke — letnik 1971, dolžina proge 1000 m — Mateja ŽEKAR Atletski klub Domžale, mlajši mladinci — letnik 1971, dolžina proge 2000 m — Robi IGLIČ Atletski klub Domžale,

starejše mladinke — letnik 1970—1969, dolžina proge 2000 m — Mateja CERAR Atletski klub Domžale, starejši mladinci — letnik 1968—1969, dolžina proge 2000 m — Tomaž DROLC Atletski klub Domžale, člani — letnik 1967 in starejši, dolžina proge 5000 m — Janez BLAŽIČ Atletski klub Domžale, članice — letnik 1968 in starejše, dolžina proge 2000 m — Liljana HORVAT Atletski klub Domžale.

Organizatorji Jesenskega krosa 87 so kljub vsemu pričakovali večjo udeležbo v starejših kategorijah, vendar so tekmovali atleti Atletskega kluba Domžale praktično med seboj. Na podlagi rezultatov ter dveh preglednih treningov bo sestavljena občinska reprezentanca za tekmovanje v krosu, ki bo letošnje leto v soboto 18. 10. 1987 v Titovem Velenju. Domžalski atleti oziroma učenci vseh osnovnih šol v občini Domžale že nekaj let dosegajo zelo dobre rezultate na tekmovalju za pokale DELA. Upamo, da nas bodo z letošnjimi rezultati, medaljami, diplomami in pokali ter visoko uvrstitev ponovno razveselili.

M. G

Atletika — kraljica športov. Tudi v naši občini — tako kot v Sloveniji je atletika eden prednostnih športov. Zaradi resnega dela so tudi že uspehi...

ZAHVALA

nenadomestljivi izgubi naše dobre žene, mami in babice, sestre in sestre, tete, svakinje in tašče

MARIJE KOVAČIČ
roj. Uhan - upokojenke tovarne TOKO

Je iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste jo tako številno pospremili na njen zadnji poti, ji podarili vence in cvetje, nam izrekli sožalje in v teh težkih dneh stali ob strani in nam pomagali. Hvala sosedom za denarno pomoč, enako tudi VVO Domžale. Posebna hvala sosedu Mariji Robidovi in njeni sodelavki Mari Vilarjevi za ganljive besede ob slovesu. Hvala dr. Lombarju ter Logar Saši, pevkam iz tovarne TOKO pa za prelepo zapete žalostinke ter župniku za opravljen obred in vsem, ki ste jo med njeno težko boleznijo obiskovali, ji dajali poguma in pomagali, da bi bilo njeno trpljenje čim manjše.
Hvala še enkrat.

Zalujoči mož Lojze, sinova Lojzi z družino in Marjan.

ZAHVALA ob smrti

KATI ORAZEM-GNJEZDA
in njenega moža
LUDVIKA GNJEZDA

iskreno se zahvaljujemo za izrečene besede sožalja ter besede tolažbe, ki so nas ob težkih trenutkih tolažile in bodrile.
Vsem hvala za čudovito cvetje, ki prekrieva njun prerani grob. Pri srčna hvala vsem, ki ste se od njih poslovili in ju pospremili na zadnji poti.

Zahvaljujemo se DO »Delikatesa«, Ljubljana in predstavniki osnovne organizacije sindikata »Delikatesa« za izrečene besede ob odprtem grobu ter gospodu župniku za poslovilni obred.

Vsi njuni!

ZAHVALA

Ob nenadni smrti našega moža, očeta, starega očeta, strica in svaka

JOŽETA KRIZNARJA
iz Doba pri Domžalah

Je iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem in sorodnikom za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje, sočustvanje z nami ter za spremstvo na njegov zadnji poti.
Posebno se zahvaljujemo gospodu župniku Mihi Znidarju za lep pogrebni obred, dr. Mariji Starbkovi za njeno zdravljenje, dobskim gasilcem in govorniku, ter pevcem iz Moravč.

Vsem še enkrat hvala.
Žena s sinom ter hčerke.

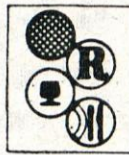
CEMENTNI IZDELKI VINKO PUČKO
VIR PRI DOMŽALAH, Šaranovičeva 10

NI VSE NOTRAJNA OPREMA.
PRAVEGA GOSPODARJA SPOZNASI
PO UREJENI OKOLICI NIŠE.

TUDI NA VAŠEM DVORIŠČU ALI VRTU
BO LEPŠE, ČE SE BOSTE ODLUČILI ZA:

- VRTNE ROBNIKE
- TLAKOVCE
- PRALNE PLOŠČE Z VZORCEN ALI BREZ
- CVELIČNA KORITA
- MONTAŽNE KOMPOSTNIKE
- STOLJALA ZA KOLESA
- ELEMENTE ZA OGRAJNE STEBRE

OGLASITE SE NA VIRU PRI DOMŽALAH,
ŠARANOVIČEVA 10
ARTIKLE SI LAMKO OGLEDATE VSAK DAN
OD 8h do 17h

Restavracija
POZD »REPOVŽ« Domžale
Kopališka 3 ☎ (061) 721-279

Dobro vpeljan kolektiv sprejme v svoje vrste:
1. KUHARJA-ICO z gostinsko šolo
2. KUHARICO za kuhanje malic — lahko tudi upokojenka s krajšim delovnim časom.
Nastop službe je možen takoj.
Morebitne informacije dobite pri tov. Repovž po tel.: 721-279 ali osebno.

Slovenija lesna in pohištvena industrija
RADOMLJE

Odbor za delovna razmerja
OBJAVLJA prosta dela in naloge:
1. **TEHNOLOG V PROIZVODNJI**
Pogoji: V. stopnja usmerjenega izobraževanja lesarske smeri, zaželjene so delovne izkušnje, poskusno delo 3 mesece.
2. **DELAVKE V NEPOSREDNI PROIZVODNJI**
Pogoji: Starost nad 18 let, končana osnovna šola, poskusno delo 3 mesece.

Kandidati naj pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljejo v 15 dneh po objavi na naslov:
SLOVENIJALES Radomlje, Pelechova 15, 61235 Radomlje

Kurjača iščejo!

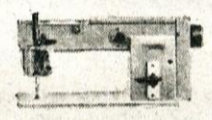
Skupnost stanovalcev Šaranovičeva 19, Vir, išče kurjača za kurjenje centralne kurjave za Emono Market in stanovanja. Zaposlitev je honorarna, prednost imajo upokojenci, ki so v bližini ali iz Vira.
Interesenti naj se zglasijo pri predsedniku Hišnega sveta tov. Jermanu.

UNIVERZALE DOMŽALE
INDUSTRIJA OBLAČIL N. SOL. O.
KIDRIČEVA 4

Komisija za delovna razmerja **DELOVNE SKUPNOSTI SKUPNIH SLUŽB** objavlja prosta dela in naloge:

ČISTILKE upravnih prostorov
Pogoji: Kandidatke morajo imeti zaključeno osnovno šolo. Delo je v popoldanskem času.
Prijave sprejemamo 8 dni na gornji naslov.

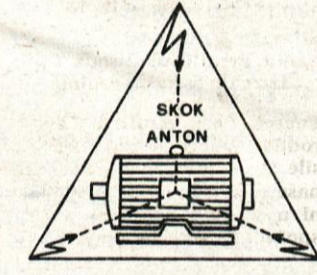
popravila, čiščenje, mazanje vseh vrst
šivalnih strojev

TINE KLANČAR

VIR, ČUFARJEVA 6
61230 DOMŽALE
Tel.: (061) 723-324

ELEKTROMEHANIKA

SKOK ANTON
61234 Mengeš
Loka - Na Gmajni 4
Tel. (061) 737-559

IPS DOMŽALE

IGOR ZABRET
ROBERT OREHEK
Kolodvorska 5
61230 Domžale

Popravila:
- radijskih sprejemnikov
- TV color in ČB aparatov
- avtoradijev
- videorekorderjev
- in ostale elektronike
Montaža:
- video in audio tehnike
- TV anten
- avtoradijev
Izdelava:
- efektov
- zabavne elektronike manjših serij

DO Melodija,
SOZD ELEKTROTEHNA, DO MELODIJA MENGEŠ,
proizvodnja glasbil in učil,
Trdinov trg 4

Komisija za delovna razmerja objavlja v skladu s samoupravnimi splošnimi akti dela in naloge:
- konstruiranje orodij in naprav
- struženje kovinskih elementov
- tehnično risanje

Audio Video Studio Boris Knap, Ljubljanska ulica ob lokalu MINUTA DOMŽALE

V Domžalah ob lokalu Minuta odpiram lokal — Avdio Video Studio, v katerem vam želim postreči z različnimi uslugami in sicer:

- snemanje z video kamero (poroke, rojstni dnevi, itd.)
- presnemovanjem na vse video sisteme
- tonsko sinhronizacijo
- montažo video materiala
- presnemovanje z 8 mm filmskega traku na video
- presnemovanje z laserja na VHS
- informacije o nakupu, priključitvi in servisiranju video naprav.

Nudimo vam tudi velik izbor kvalitetnih filmov in sicer so na zalogi:

- glasbeni filmi (moderna glasba, koncerti, opere, muzikli)
- risanke
- zgodovinski filmi
- akcijski filmi
- pustolovščine
- in drugi.

Obiščite nas v popoldanskih urah, vsak dan od 16. do 20. ure.

- dela v proizvodnji
- čiščenje proizvodnih prostorov.

Pogoji:
pod 1 — strojni tehnik in dve leti delovnih izkušenj
pod 2 — strugar IV. stopnja zahtevnosti (lahko pripravnik)
pod 3 — tečaj tehničnega risanja 1 leto delovnih izkušenj
pod 4 — osnovna šola zaželjene delovne izkušnje
pod 5 — osnovna šola

Kandidati naj pošljejo vloge s potrebnimi dokazili v 8 dneh po objavi na naslov: DO Melodija Mengeš, Trdinov trg 4. **KANDIDATE BOMO O IZBIRI OBVESTILI V 8 DNEH PO IZBIRI.**

DAMSKA FRIZERKA V ČRNEM GRABNU:

MOJCA PEVC IZ ŠENTVIDA SE JE LOTILA OPRAVLJANJA FRIZERSKE OBRTI V NEKDANJI LUKOVŠKI TRGOVINI

Domačinke pripovedujejo, da so nekoč že imele priložnost polepsati se kar v domačem kraju, potem pa dolgo časa ne. S prihodom izučene frizerke Mojce Pevc v Lukovico, kjer bo v lepo adaptiranem skladišču nekdanje trgovine opravljala najrazličnejše frizerske storitve, so pravzaprav pridobile ženske iz vsega Črnega grabna. Odslej bodo lahko v domačem kraju dobile storitve klasičnega in modnega striženja, delale trajno in prejemale vse druge frizerske storitve. Mojca, ki je delala doslej v Ljubljani in pri Sonji Lenček v Domžalah, bo imela znatno nižje cene, lokal pa bo odprt od ponedeljka do četrka od 12.30—19.30, ob petkih od 6.30—13.30., ob sobotah pa med 7. in 14. uro.

V teh mesecih je imela Mojca že kar nekaj strank, tako da doslej ni samevala. Tudi poslej ne bo...

Foto Repanšek Mengeš

ODPRTO: vsak dan od 14. do 18. ure — sobota od 9. do 12. ure. ZA OBISK SE PRIPOROČAM!

